

METEOR

/Tema broja
**Homo zappiens
generacija**

To, imamo
zamjenu

*Učitelji kao
super junaci*

/Gosti Meteora
**Robert Knjaz i
Igor Jukić**

Hej, vršnjaci!

Pade novi Meteor i donese zanimljivih i aktualnih tema! Svakim danom smo sve maštovitiji, brojniji. U ovom broju iz nekoliko kutova smo istraživali **homo zappiense-generaciju ovisnu o računalu, mobitelu i daljinskom upravljaču**. Zanimalo nas je i što se (ne)radi pod satom zamjene. Pratili smo važnije školske događaje (Kviz o Tadijanoviću, Priče iz Vukovara), ali i gradske (Mamma mia klasičara, pokretanje LOB-a). Želite li trenirati svoj mozak, zavirite u članak o brain gymu. Putovali smo u Tursku, London, provjeravali ima li u Bosni piramida, a ulovili smo i luckastog Roberta Knjaza. U svakom slučaju dvije stvari vam garantiramo u ovoj školi. Kad je završite, postat ćete uspješni, pametni i zvijezde će vam plaćati da se družite s vama. Baš kao u slučaju *dečka iz naših klupa* Igora Jukića, dekana Kineziološkog fakulteta. A drugo? Dok ovo prvo ne dođe na red, uzmite *Meteor*, polako ga s prijateljima i obitelji prelistavajte, čitajte i uživajte!

Martina Jelavić, 8.c

List učenika OŠ Antun Mihanović
Slavonski Brod

Adresa uredništva:

METEOR Mihanovićeva 35

35000 Slavonski Brod

Tel/Fax:035/44 45 01

E-mail:os-a.mihanovic@skole.t-com.hr

Nakladnik:

OŠ Antun Mihanović Slavonski Brod

Za nakladnika:

Snježana Vinarić, ravnateljica

Glavne urednice:

Marija Sučević, prof.

Martina Jelavić, 8.c

Grafički urednik:

Ivan Baričević, učitelj informatike

Uredništvo:

Magdalena Krajnović, Domagoj Šarić,

Nikolina Živković,

Borna Buzatović, Dominik Perković,

Mihovil Ilakovac

Učitelji suradnici:

Antonija Martić, Mario Tandarić,

Ankica Vuletić, Ivana Matić

Fotografije:

Novinarska družina

Velimir Kljajić, prof.

Fotografija na naslovnici:

Gabrijel Brkić, 6.a

Fotografirao:

Velimir Kljajić, prof.

Tisak:

AUTOR-Studio za grafički dizajn

KAZALO

To, imamo zamjenu **3**

Škola-korak dalje **4-7**

Školska razglednica **8-9**

Naši uspjesi **10**

Osmaska brbljaonica **11**

Školska putovanja **12-13**

Gradska zbivanja **14**

Tragom svjetla **15**

Humanost na djelu **16**

Disleksija **17**

Brain gym **18-19**

Susreti koji se pamte **20**

How yes no **21**

Što i zašto gledamo **22-23**

Čemu frka oko Facebooka **24**

Sa psihologinjom **25**

Turska, London **26-27**

Piramide u Bosni **28**

Knjazodopunjaljka **29**

Dečko iz naših klupa **30-31**

Skip, LOB **32**

Parkour, ronjenje **33**

M(j)uza **34**

3D street art **35**

Olovkom i kistom **36-37**

Zvijezda Meteora **38**

Moda **39**

Učitelji kao super junaci **40**

Zabavi se **41**

Sport **42**

Slavonski horoskop **43**

Strip **44**

Toooooo, imamo zamjenu

Svi učenici ne dišu jednako kad čuju da stiže zamjena redovnog učitelja.

Ostane li na kraju sata zamjene tek nenaučena lekcija i trač o učiteljima i učenicima?

Minus, minus, plus

Kada se naši učitelji razbole, moraju na seminare ili ih nešto drugo sprečava da održe svoje sate, zamijeni ih netko od učitelja. Najpozitivnije je većini učenika na takvom satu što učitelji na zamjeni ne pitaju i ne daju ocjene. Zato kad imamo zamjenu, to je nekim učenicima kao da je slobodan sat. Pojedinci se unaprijed dogovore, smisle fore i upadice za taj sat. Ako se zna da se taj nastavnik voli šaliti, to nas još i ohrabri. Neki učenici to zlouporabe - galame, šale se s učiteljima kao da su naši prijatelji, gađaju se gumicama. Većina razreda sjedne s kim god želi, smijemo se šalama učenika koji provociraju učitelje, jedemo i pijemo. Sve je to odraz nepoštovanja prema tim učiteljima. Oni najčešće nisu podjednako strogi

kao na svom redovnom satu. Vjerojatno budu popustljiviji od silnog umora jer rade u obje smjene. Umjesto da odmah poduzmu nekakve mjere, čeka se da se u razredu stvori buka. Tad dođe do svađe između učitelja i nekih učenika. U takvim okolnostima se ne može normalno raditi i pratiti nastava. Na kraju sata ostane samo nenaučena lekcija, trač o nastavniku i razredima kojima nastavnici nerado dolaze na zamjenu. No, kod nekih se nastavnika čuje tek muha u razredu. Slijedi zaključak - što će se događati na satu zamjene, ponajviše ovisi o samom nastavniku.

Negativne strane zamjena nisu vezane samo uz disciplinu. Nerijetko na zamjenu dođu učitelji koji nisu stručnjaci za taj predmet. Tada se pročita tekst, odgovara na zadatke iz radne bilježnice ili

rješavaju nastavni listići. Ako je gradivo teško, taj nam učitelj ne može pojasniti ono što nam stvara problem na način kojim bi nas naš redovni učitelj naučio.

Imaju sati zamjene i pozitivnih karakteristika. Kad je učitelj na zamjeni prestrog, naučimo cijeniti naše redovne učitelje i budemo zahvalni što dopuštaju da budemo svoji.

Svatko od nastavnika ima drukčiji pristup radu. Zanimljivo je vidjeti kako neki učitelji zabavnim metodama predstavljaju nastavne sadržaje. Kako ne samo dopuste, nego i potiču izricanje mišljenja o temi sata. Neki sat započinju motivacijom, uvode nas u temu, a neki samo napišu naslov i pripovijedaju o njemu. Tako ono što nam se sviđa možemo predložiti svojim redovnim učiteljima neka

unesu u svoj način rada.

Ima li rješenja

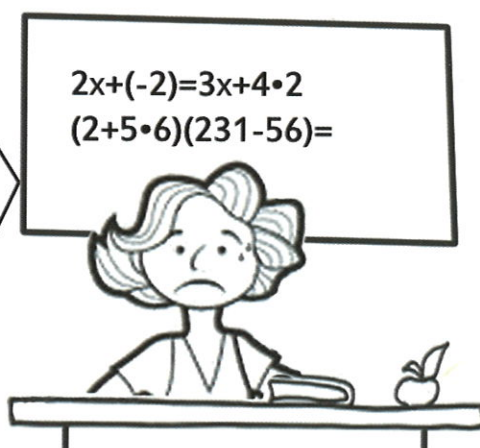
Svima nam je očito da nastavnici nisu najodmorniji kad dolaze zamijeniti svoje kolege. Učenička nedisciplina i nepoštovanje prema njima samo im dodaju sol na ranu. Mislim da to jedino mogu riješiti tako da od prve minute budu strogi, tj. da odmah kažu što nas očekuje ukoliko ne budemo surađivali. Moraju tada biti dosljedni u onome što su rekli. Kako svi učenici nisu bezobrazni, onda bi mogli onim pojedincima koji nisu dobri dati nekakav zanimljiv zadatak koji će ih zainteresirati. Treba naučiti učenike pristojnom ponašanju i odgovornom radu jer se sat održava zbog nas. Za takvo učenje postoje dvije mogućnosti: razgovor i kazna. Uvijek bi razgovoru trebalo dati prednost, a ako ni on ne pomaže, učenike koji ometaju nastavu treba primjereno kazniti. Možda uopće nema potrebe za zamjenama na ovakav način kako smo dosada navikli u školi. Mogli bismo imati neki drugi predmet umjesto onoga koji je u rasporedu. Kad se redovni učitelj vrati, samo se zamijenimo za sate. Po svemu ovome mislim da je najbolje za sve da imamo što manje zamjena!

Martina Jelavić, 8.c

POČETAK NASTAVE

KRAJ NASTAVE

Književno-zabavni kviz na slavonsko-osmaški način

Brodski osmaši proslavili Tadijin rođendan

Povodom 105. obljetnice rođenja Dragutina Tadijanovića održan je u našoj školi Književno-zabavni kviz na osmaško-slavonski način, i to 4. studenog 2010., na datum kad se naš zavičajni pjesnik rodio. Glavni krivci za ovaj događaj bili su novinarska družina OŠ Antun Mihanović i Klub mladih Ogranka Matice hrvatske Slavonski Brod.

Kviz je bio značajniji jer su se ovog puta uz naše osmaše (Martina Jelavić, Mihovil Ilakovac i Lucija Šarić) natjecali i učenici: OŠ *Dragutin Tadijanović*, OŠ *Ivan Goran Kovačić*, OŠ *Vladimir Nazor* i OŠ *Ivana Brlić-Mažuranić*.

Natjecatelji su se okušali u zadacima znanja o Tadijinom životu i djelu te zabavnim igrama sa slavonskim motivima.

Sve škole su bile odlično pripremljene i maštovite. Presudila je spretnost u zabavnim igrama, stoga su naša Martina, Lucija i Mihovil pobijedili. Da je najvažnije bilo sudjelovati, a ne pobijediti, dokazalo se time što su svi učenici na kraju bili nagrađeni kompletom knjiga. Kakav bi to rođendan bio da se na rođendanskom domjenku

poslije kviza nismo počastili čokoladnom tortom. Vjerujem da se tome raduje i Tadija promatrajući nas s nebeskih pašnjaka.

Nikolina Živković, 8. e

Osobe od povjerenja

Grizi jabuku i ne puštaj

Mi ćemo puhati umjesto Tadije

Lucija izdaje upute, Martina sluša, Miho ih kuša

Voditelj i hosteese

Najmlađi na ekskurzije mogu pješice

Tadijinim brodskim i rastuškim tragovima

Učenici 2. b razreda ove školske godine posjetili su *Spomen-dom Dragutina Tadijanovića*. Dajana Đakula, nasmiješena kustosica prilagodila je posjet uzrastu učenika, stoga je naš pjesnik brzo prirastao srcima mališana. U sklopu

ekskurzije *Upoznajmo svoj grad* učenici su prošle školske godine posjetili pjesnikovu sobu u Franjevačkom samostanu u kojoj je stanovao kao srednjoškolac. U 3. razredu planiramo posjetiti pjesnikovo rodno Rastušje, u

U Tadijinoj sobi

sklopu nastave prirode i društva i integracije nastavnih sadržaja. Učeci o zavičajnicima u prostorima gdje su oni

živjeli i stvarali, učimo iskustveno, a to se lako ne zaboravlja.

Antonija Martić

Antiratna večer sjećanja na Vukovar

Priče iz Vukovara 1991. – priče iz Broda 2010.

Najzagonetnije je to kako od prijatelja nastane neprijatelj jedna je od misli Siniše Glavaševića, poznatoga vukovarskog radioreportera, koja je bila pročitana tijekom glazbeno-scenskog programa *Priče iz Vukovara 1991.-Priče iz Broda 2010.* Povodom obljetnice pada Vukovara održan je 18. studenog 2010. u višenamjenskom

Seinova simbolična vizija Vukovara

prostoru naše škole. Te večeri je prostor bio obasjan jedino svjetlošću svijeća. Poslužio je i kao galerija zbog zastora crteža. Na platnu su se cijelo vrijeme izmjenjivali isječci dokumentarnih filmova i fotografije o Vukovaru iz 1991. te na kraju o djeci Broda iz 2010. *Priče* su zajednički rad triju skupina: likovnjaka, školskoga zbora uz

Tom prigodom nastali recitatori

pratnju tamburaškoga orkestra i tom prigodom nastale skupine odličnih recitatora-dječaka osmaša i djevojčica nižeg uzrasta. Naš program je snimila i Slavonsko-brodska televizija. Sutradan su u vijestima objavili prilog o našem programu.

Mi recitatori smo se pripremali mjesec dana. Zbog priprema smo ponekad izostajali s

nastave, ali nam to nije bilo mrsko. Jako su nas se dojmile Glavaševićeve priče. Promijenile su način kako da gledamo na rat, na Vukovar, na život. Potaknut pričama, svoju simboličnu viziju Vukovara našpricao je tijekom programa writer Sein iz 8.a (nekima znan kao Dominik Stanić).

Florijan Galić, 8.b

Najzagonetnije je...

Okrugli stol povodom 60. obljetnice škole

OŠ Antun Mihanović - nekad i sad

Dana 10. lipnja 2010. godine povodom 60. obljetnice postojanja naše škole održan je okrugli stol s nekadašnjim i sadašnjim dijelom kolektiva. Razgovor smo vodili moje kolege Ana Majić, Mihovil Ilakovac i ja, Borna Buzatović. Razgovaralo se o razlikama u školovanju, tj. kako je bilo raditi i učiti u Jugoslaviji, kako tijekom demokratskih promjena 90-ih i tijekom rata te danas. Program je trajao oko sat i pol. Tijekom tog vremena umirovljeni učitelji,

domar, spremačice koji su odgajali generacije naših roditelja i nekih današnjih učitelja prisjećali su se mnogih lijepih i tužnih vremena. Prepričavali su svoja sjećanja s velikom strasti i u njihovom govoru se mogla osjetiti nostalgija. Bilo je zabavno uočavati razlike između današnjeg i nekadašnjeg školovanja. Mene se posebno dojmilo, a vjerujem i sve ostale prisutne, kada je umirovljeni nastavnik geografije prepričavao kako je jednom odveo učenika u kabinet i opalio

mu dva šamara jer je bio iznimno neposlušan na satu. Tada su roditelji podržavali učiteljske metode, makar i fizičke. Kod kuće bi ga i oni još dodatno kaznili. Prepričavanje priča umirovljenog osoblja se odužilo te su naši sadašnji učitelji jedva došli do riječi. Ipak su

se i oni uspjeli izjasniti. Posebno je ponosna bila Verica Špoljarić, učiteljica engleskoga jezika koja je našoj ravnateljici Snježani Vinarić bila razrednica. Svoj ponos iskazala je izrekom: *Kaže se da si velik učitelj ako te tvoji učenici nadmaše!*

Borna Buzatović, 8.c

Sjećanja

Oni dijele i katedru s učiteljima i klupu s učenicima

Često na hodnicima susrećemo neka lica koja nisu ni učenici ni školski djelatnici. Otkrivamo tko su i što rade u našoj školi

Već 5 godina vježbaonica smo Učiteljskog fakulteta iz Osijeka, Dislociranog studija u Slavonskom Brodu. Otkako je Fakultet dobio novi prostor u Gundulićevoj ulici, u zgradi bivše Medicinske škole, preselili su vježbaonicu u našu školu. O dojmovima o međusobnoj suradnji razgovarali smo s učiteljem Josipom Tandarić i studenticom Marinom Bogunović.

UČITELJ JOSIP
TANDARIĆ

***Kako je započela suradnja s Učiteljskim fakultetom?**

Saznavši da je Fakultet ostao bez vježbaonice, moje kolegice paralelke i ja smo se složili s bivšom ravnateljicom Marijom Katalinić da je lijepa prilika prihvatiti studente, pokazati se, stručno usavršiti i pokupiti izuzetna iskustva u radu, a napose pomoći mladim ljudima u njihovom prvom susretu s učenicima i nastavnim procesom.

***Koliko dugo studenti dolaze kod Vas na nastavu?**

Primao sam studente od samog početka suradnje s Fakultetom. Želim spomenuti i cijeli niz studenata koji su kod mene obavljali pedagošku praksu. Posebno bih istaknuo studente koji su moji bivši učenici, a koji su se na moje veliko

zadovoljstvo odlučili za ovaj studij.

***Što učitelj mora učiniti kada mu student dolazi na nastavu?**

Dati mu nastavne jedinice, razgovarati s njim, pružiti mu podršku i najvažnije, pokazati studentu da je on poželjan suradnik u nastavi.

***Kako ocjenjujete reakcije Vaših učenika na učitelje – goste u razredu?**

Djeca izuzetno rado surađuju sa studentima i vesele im se.

***Sigurno možete puno pokazati studentima. Jeste li i Vi nešto novo naučili?**

Moram priznati da sam naučio mnogo novoga i nastojao primijeniti viđeno. Za mene je to bila najkvalitetnija edukacija u primjeni suvremenih načina i metoda rada.

***Jeste li i prema studentima strogi kao prema učenicima?**

Nisam strog prema učenicima. Prema studentima također. Uvijek sam želio da studenti poslije suradnje sa mnom ponesu najbolja iskustva. Moraju osjetiti

zadovoljstvo rada u razredu. I sada u gradu s uvažavanjem susrećem mentoricu kod koje sam ja kao student obavljao praktična predavanja.

BUDUĆA UČITELJICA
MARINA BOGUNOVIĆ

***Zašto ste se odlučili za studiranje na Učiteljskom fakultetu?**

Volim djecu i još od osnovne škole želim biti učiteljica. Tome je doprinijela i moja učiteljica, koja je bila iznimno dobra, strpljiva i susretljiva u radu s učenicima.

***Što sve uključuje studentske obveze na fakultetu?**

Naš rad sastoji se od predavanja, koja su u većini slučajeva obvezna, od vježbi, javnih predavanja te raznih projekata koje održavamo u vježbaonici vaše škole.

***Koliko dugo imate vježbe?**

Dolazimo na vježbe od 3. do 5. godine studiranja. Radimo u svim razredima, od 1. do 4., ovisno o zadacima zbog kojih dolazimo.

***Što student radi kada dođe na vježbe u neki razred?**

Najčešće studenti dolaze radi javnih predavanja. Student od učiteljice razreda u koji dolazi dobije određenu temu za pojedini predmet te j njegov zadatak osmisлити nastavni sat. Zatim pred ostalim studentima i profesorima s fakulteta održava sat u razredu.

***Kako učenici reagiraju na studente?**

Moja iskustva su uglavnom vrlo pozitivna. Učenici vole mlade studente jer se uvijek trudimo dati sve od sebe učiniti im nastavni proces što zanimljivijim.

***Kakvi su naši učenici učitelji-mentori?**

S učenicima sam vrlo zadovoljna i ovim putem ih sve pohvaljujem. Iznimno su kreativni, dragi i zanimljivi. Učite nam strpljivo pomažu kako bismo što uspješno izveli svoje projekte i javna predavanja. Na tome im zahvaljujem u ime svih studenata Učiteljskog fakulteta.

Mario Tandarić

Marina u razredu učitelja Tandarića

Uz Dan jabuka na terenu

Učenički voćnjak u Adžamovcima

Izviđači i oba uzrasta ekologa naše škole stavili su ruksake na leđa i 14. listopada 2010. krenuli u selo Adžamovce kod Nove Gradiške. Tamo smo posjetili voćnjak jabuka o

kojem vode brigu učenici Osnovne škole *Vladimir Nazor*. Putovanje je trajalo jedan sat, a nakon toga smo propješačili cijelo selo. Po dolasku prof. Ivan Dautović upoznao nas je

s vrstama jabuka: london peping, kardinal, boskop, bobovec, božićnica, slavonska srčika. Nakon što smo vidjeli različite sorte jabuka otišli smo u zgradu škole gdje su

nas ljubazni domaćini počastili pićem i slasticama od jabuka koje sami prave. Bio je to vrlo lijep i poučan izlet.

Ina Kauzlarić, 2.b

Kakav maneken

Mljac, ovakve jabuke volimo više

U voćnjaku

Spolni odgoj u školskoj knjižnici

Spolnost - tema za smijeh i crvenilo

Dok se Ministarstvo prosvjete odlučuje trebali spolni odgoj kao predmet u školama, naši učitelji samoinicijativno ga uvode kroz vrata knjižnice

Tema kao što je spolni odgoj redovito izaziva smijeh i crvenilo.

Međutim, nije smiješno onima koji su upoznati s rizicima neodgovornoga spolnog ponašanja. Ujedinivši snage, naša sada već bivša knjižničarka Dinka Kovačević i nastavnik biologije Velimir Kljajić odlučili su tome stati na kraj. Plan su proveli

u djelo 15. studenoga 2010.g. pripremivši nam sat biologije u knjižnici. Mi osmaši smo se dobro zabavili. Zanimljiva prezentacija, rad u grupi, pitanja koja smo mogli postaviti i - sat je protekao u trenu! Nastavnik i knjižničarka su mogli biti zadovoljni. Obavili smo jako dobar posao i pri tome još ponešto naučili.

Prelistala sam radne listove svojih vršnjaka, nastale tijekom toga sata, u potrazi za njihovim stavovima o ljubavi i seksu. 8.a misli da je ljubav jedan od najljepših osjećaja, 8.b i 8.e da je ljubav kada se dvoje ljudi voli, a 8.d da je ljubav kada ljudi izmjenjuju tajne i osjećaje. Svi smo se složili da postoji veza između ljubavi i spolnog odnosa, a neki

i da nije nužno stupanje u spolni odnos da bi se ljubav održala. U 8.c nekoliko učenika se prekllopilo u mišljenju da su spolni odnosi recept za popularnost među vršnjacima.

Diskusije o spolnom odgoju u osnovnim i srednjim školama bile su vrlo česte zadnjih godina u medijima. Razvile su se između zastupnika dva glavna pristupa: liberalnog (slobodnijeg) i konzervativnog (vjerskog). Ministarstvo prosvjete nije se odlučilo ni za jedan program. Smatramo da je to žalosno jer je ovaj sat dokazao koliko želimo o tome učiti.

Helena Junačko, 8.e

Sat biologije u knjižnici

Učili smo kako reagirati kod nesreća

Kad narastem, bit ću vatrogasac

Na sportskim terenima naše škole parkiralo se vatrogasno vozilo. Nismo čuli sirenu, stoga se nismo uplašili. 20. svibnja 2010. g. djelatnici Područnog ureda za zaštitu i spašavanje i Javne vatrogasne postrojbe

našega grada posjetili su našu školu. Prvo smo saslušali predavanje kako ne izazvati požar, što napraviti za vrijeme i poslije nesreća. Zapisali smo brojeve žurnih službi. Malo su nas upozorili da to nisu telefoni koje

trebamo zvati kad se igramo. Najzanimljivije je bilo poslije, na igralištu. Isprobavali smo kako nam stoji zaštitna kaciga i detaljno istražili vozilo vatrogasaca.

Josip Baričić, 3.c

Munje i gromovi, poplavi požari nama ništa ne mo

Uz Olimpijski dan

Sportske igre u šk. dvorištu

Povodom Olimpijskog dana 17. rujna 2010. učenici nižih razreda su proveli nastavu u školskom dvorištu. Igralo se osam igara: preskakanje užeta, kipovi,

Romeo i Julija, čupanje repe, unutra – van, nošenje krumpira u žlici, potezanje užeta i hodanje na tri noge.

Petra Büllesbach, 3. e

Neću past', neću...

Izložba kućnih ljubimaca

Tko je pustio životinje u školu

Prigodnom izložbom kućnih ljubimaca obilježen je Međunarodni dan zaštite životinja. Izložba je postavljena u blagovaonici naše škole 6. listopada 2010.g. Učenici su donijeli svoje ljubimce: pse, ribice, kornjače, zečeve, hrčke... Svatko je želio pokazati svoga ljubimca ili ljubimicu na izložbi. Saznali smo

da npr. kornjače jedu sušene škampe, a hrčki kukuruz. Meni se najviše svidio psić. Izložba je završila u 14 h. Tada su ponosni vlasnici sa svojim ljubimcima pošli kući. Nadam se da se i vama svidjela neka životinjica i da ćete je uskoro kupiti i zavaljeti.

Barbara Kauzlarić, 4.c

Tata, kupi mi zeku...

3. r. na terenskoj nastavi

Otkrivali ljepotu Eko Baranje

Krenuli smo rano, oko 6 sati ujutro, 21. listopada 2010. godine, ali nikome se nije bilo teško ustati. Mi učenici trećih razreda išli smo na terensku nastavu u Baranju. Prva stanica bio je Park prirode Kopački rit. Tamo smo pogledali zanimljiv film, a nakon toga ono najbolje – vožnja

brodom! Poslije smo ot na Ekološko gospodars Orlov put. Tu smo ruča i imali slobodno vrijeme za igru i odmor. Obišli smo i dvorac Tikveš. Na zadnja stanica bio je Ek centar Zlatna greda gdje smo obilazili šumu i gledali film.

Marijan Pilipović,

Možemo li ga jahati

Novinarka Dinka Jurčić o nastanku časopisa

Od ideje do tiskarskog stroja

U našoj školi gostovala je Dinka Jurčić, dopisnica časopisa *Modra lasta*. Kroz zanimljivu prezentaciju poučila je učenike 6. i 7. razreda kako nastaje časopis. Gostovala je tijekom sata hrvatskoga jezika, 14. listopada 2010. Izdvojio

bih njezino pitanje na koje nitko od nas nije pogodio odgovor: *tko je glavni u časopisu? Čitatelj je glavna faca u časopisu!* odgovorila je. Ima to itekakvog smisla.

Domagoj Šarić, 6.c

Upoznali smo župana Danijela Marušića

Treba li župan razlikovati patku i patka

Učenici trećih razreda posjetili su, u sklopu zavičajne nastave, zgradu županije i upoznali Danijela Marušića, župana Brodsko-posavske županije. Saznali smo da je gosp. Marušić naš šesti župan. Otkrio nam je neke detalje iz osobnog života, primjerice da mu je srce snažno kucalo kada je davao svoju prvu izjavu kao župan.

Njegova osnovna škola se zvala 9. maj. Bio je odličan učenik. Iz tih dana najviše mu je žao što se često svađao sa sestrom. Prigodom posjeta rekao nam je da će se u Slavonskom Brodu izgraditi kino i postaviti semafori u Zrinskoj i Vukovarskoj ulici. Župan je veterinar po zanimanju. Zanimalo nas je zna li razliku između muške i

ženske patke? Nije na to znao odgovoriti. Naučili smo ga: patka i patku

razlikujemo po repu.
Ana Vrabec, 3.a

Gledali smo bajku na ledu

Alisa klizala zemljom čudesa

Mi, učenici trećih razreda išli smo u Zagreb na predstavu *Alisa u zemlji čudesa*. Bila je to bajka na ledu. Pogledali smo je 1. prosinca 2010. Meni se svidjela jer su glumili Alisa, pčela, zec, kraljica, vuk, žaba, hokejaši i mačka. Poslije predstave smo razgledavali Katedralu

Marijinog Uznesenja i zagrebačku tržnicu Dolac. Vidjeli smo i Trg bana Jelačića. Nakon toga smo ručali i igrali se u McDonaldsu. Na ovom izletu mi je bilo lijepo. Pričat ćemo o njemu još dugo.

Marin Tolić, 3. e

5+ sveznalicama i kreativcima

Tijekom 2009./2010. godine naši su učenici bili vrlo uspješni na natjecanjima i smotrama. S ponosom navodimo njihova imena	INFORMATIKA Mario Matković, 7. a Voditeljica: Jadranka Horvat	TAE KWON DO Lucija Grgurević, 6.a Dora Matković, 6.c Filip Matković, 4.c Voditelj: Dominik Maduna	Ivan Šarić, 5. b Tin Bašić, 5. b Voditeljica: Marina Sudarević Antun Blažić, 5. e Voditeljica: Marija Matešić
DRŽAVNA NATJECANJA	LIDRANO Matej Spajić, 6. d Voditeljica: Marija Prša	AKROBATSKI ROCK'N'ROLL Monika Andrijanić, 8.b Kristina Blumenšajn, 8.a Anđelka Matanović, 8.a Elizabeta Smuda, 8.a Ana-Marija Tolić, 8.c Dora Kekez, 8.c Voditelj: Igor Vinković	KOŠARKA Marko Terihaj, 8.a Vjekoslav Pavić, 8.a Franjo Josip Meter, 8.b Antonio Vuletić, 8.b Andro Matuško, 8.b Krešimir Bradić, 8.c Florijan Galić, 8.b Dominik Oreč, 8.a David Havrlišan, 8.a Bruno Jurčić, 8.b Borna Šaf, 8.b Voditelj: Leon Fajdetić
EKO-KVIZ LIJEPA NAŠA Toni Kajmić, 8. d Florijan Galić, 8. b Ines Ivančić, 7. d Gabrijela Klobučar, 6. b Voditelj: Velimir Kljajić	GEOGRAFIJA Domagoj Šarić, 6. c Voditeljica: Marija Penić	LIKOVNA KULTURA * PORTRET POZNATE OSOBE Mateja Roso, 8. e Igor Kovačević, 8. e Romana Elle, 8. e *U SVIJETU BAJKI IVANE BRILIĆ-MAŽURANIĆ Lucija Šarić, 8. a Voditeljica: Ankica Vuletić	
GLOBE Mateja Roso, 8. e Igor Kovačević, 8. e Nikol Dujmić, 8. e Voditeljica: Jadranka Horvat		REGIONALNA NATJECANJA MATEMATIKA Mario Matković, 7. a Voditelj: Danko Hustić	
KEMIJA Mihovil Ilakovac, 8. a Voditeljica: Mira Štefanek		Igor Kladarić, 6. b Jura Vuković, 6. b Voditeljica: Marica Hercog	

5+

LiDraNo 2010. u našim prostorima

Puna škola malih i velikih kreativaca

Hrvatska školska smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo 2010. vratila se u prostore naše osnovne škole. Održala se u četvrtak 11. veljače 2010. Mnogi učenici nisu ni znali da smo godinama domaćini LiDraNa jer se održavao u Kazališno-koncertnoj dvorani Ivana Brlić-Mažuranić. Kroz program su nas vodile Karla Lukačević i Dorotea Šarić. Kako je LiDraNo

trajao od 10 do 15:30 sati, poprilično su se naše osmašice naradile. Kao i dio kolektiva naše škole koji je bio zadužen za njegovu organizaciju. U višenamjenskom prostoru su se izmjenjivali pojedinačni i grupni scenski nastupi u različitim kategorijama dramskoga izražavanja, a u učionici broj šest su se predstavljali literarni i novinarski radovi. Mi novinari smo ostvarili odlične rezultate na

županijskoj razini, ali na državnu smotru u Šibenik je otišao samo vrsni recitator Matej Spajić iz

6.d u pratnji voditeljice Marije Prše.

Magdalena Krajnović, 6.d

Matej sluša pohvale izbornice Samac

Rastaje se generacija

8.a

Odlikaši:

Zrinka Riđan, Matea Buljan, Kristijan Lucić, Maja Zarezovski, Andrija Sentić, Kristina Blumenšajn, Lucija Šarić, Rahela Brkić, Martina Filipović, Mihovil Ilakovac, Dominik Stanić (razrednik: Velimir Kljajić)

8.b

Odlikaši:

Ivan Dujmić, Dorotea Šarić, Filip Hrstić, Barbara Kuzmić, Lukas Rosandić, Kristina Volarić, Filip Vuksanović, Karla Lukačević, Florijan Galić (razrednica: Nevenka Samac)

8.c

Odlikaši:

Zrinka Alilović, Maša Matić, Sara Kelava, Davor Pavić, Dominik Perković, Borna Buzatović, Filip Živić (razrednica: Mirjana Štefanek)

8.d

Odlikaši:

Matej Stanić, Josip Ereiz, Antonija Božić, Luka Stanić (razrednica: Mirna Pajnić)

8.e

Odlikaši:

Matej Mitrović, Helena Junačko, Anamarija Junačko, Josip Briški (razrednica: Marija Sučević)

Uskoro odlazi još jedna generacija Mihanovića. Objavljujemo osmaše odlikaše u učenju i vladanju svih osam godina. Neke osmaše smo zapitali što će im ostati u sjećanju

Prvi dan sam ušla plačući, zadnji dan izaći ću plačući. Prvi dan nisam bila spremna upoznati nove ljude, a zadnji dan plakat ću jer se ne želim odvojiti od njih. (Sara Kelava, 8.c)

Zadovoljan sam sa školovanjem, ali su učenici i nastavnici često bili veoma užtogljeni. Ekipa je bila za ocjenu 4. Cure su se tek u 8. r. počele proljepšavati! (Filip Čulap, 8.c)

Timski rad-svakodnevnica u mom razredu. Naravno, mislim na timski rad pod provjerama znanja. Ne samo pismenim. U ovih 8 g. jako dobro sam naučila i čitati s usana. (Antonija Božić, 8.d)

Drago mi je što odlazim zbog ljubaznosti nekih nastavnika. Baš zbog te ljubaznosti sam zamrzila neka sasvim normalne predmete. Nema veze. Neka oni uživaju bez nas jer im stižu još gore generacije. (Maja Zarezovski, 8.a)

Ovih posljednjih godina čak sam se zaljubila u odlične dečke. Neću pisati njihova imena. (Emilija Odošević, 8.e)

Pripremila: Nikolina Živković, 8.e

Oproštajna ekskurzija na kraju 4. razreda

Muke s vjetrovima

Kakvi vjetrovi ometaju naše Slavonce u uživanju na moru

Prošle školske godine četvrtaši su se razdvojili u dvije ekipe za višednevnu ekskurziju na more. Prvi dio (tu pripadamo mi) je krenuo 24. svibnja 2010. na Makarsku rivijeru. Druga ekipa je pričekala kraj nastave i uputila se u kasnim noćnim satima 27. lipnja 2010. u Stari Grad na Hvaru, u naše brodsko odmaralište. Mi smo prvo posjetili Split. Najviše nam se svidjela Dioklecijanova palača

koja se gradila 10 g., a na njoj je radilo 10 000 ljudi. Zatim smo došli u hotel u Drveniku. Dan bi započinjao doručkom i pospremanjem sobe, a onda smo obilazili najznačajniju kulturnu baštinu Jadranske obale.

Najzanimljivije nam je bilo kad smo četvrti dan išli brodom u Gradac. Tamo se našim prijateljima na rivi dogodila nezgoda. Naime, htjeli smo se slikati, no odjednom je zapuhao vjetar i nekima od njih su odletjele kape u more.

Pokušavali smo raznim načinima doći do kapa: bacali smo kamenje u vodu u nadi da bi valovi donijeli kape natrag i pokušavali ih dohvatiti rukom. Najhrabrija je ispala Ana jer je ušla u vodu i uzela kape. S tim postupkom shvatili smo da smo vrlo složan razred. Pričali su nam učenici prošlogodišnjeg 4.e da je i njima vjetar pripremio nezaboravno ljuljanje brodice na uzburkanom moru kad su se vraćali s izleta iz Bola na Braču. Bilo nam je žao što je velikom putovanju

Natjecanje u skokovima

Spremnje za pidžama pa

kraj. Ostat će nam u dugom pamćenju zbog uzbudljivih, smiješnih i zabavnih događaja u kojem smo se zbližili i postali bolji prijatelji.

Erna Šarić
Martina Bešter, 5

Biolozi u Đakovu

Naučili dresirati zmaja

Biolozi prošlogodišnjih 8. razreda, počastili su se izletom u Đakovo 24. travnja 2010. Uz pratnju nastavnice i psihologinje razgledali su: đakovačku ergelu, katedralu, samostan, malu crkvu, parkove. Popapavši pizzu na korzu, tijekom slobodnog vremena samostalno su obilazili grad. Na štandu, nedaleko od samog centra, dijelili su se baloni. Svaki učenik je dobio par

jednakih balona. Bili su doista vesela družina. Nakupovavši si slatkiša, grickalice i sokova, krenuli su do kina. Pred kinom su shvatili da im to nije dosta. Kupili su još i kokice. Gledali su film *Kako izdresirati zmaja*. Nakon što su naučili tu vještinu, vlakom su se vratili kući. Hm, uspijeva li nastavnica Jarić krotiti zmajeve u našoj školi?

Luka Šmital, 8.b

Sačekuša zmaja

Jednodnevna ekskurzija 4. r

U srcu Zagreba i Marije Bistrice

Jako sam se veselila ekskurziji. 22. listopada 2010. autobusom smo se vozili do Zagreba. Prvo smo posjetili Zagrebačku katedralu, prošetali se do tržnice Dolac i Krvavog mosta. Kod Kamenitih vrata smo zapalili svijeću. Otišli smo do Markovog trga diviti se krovu crkve Svetog Marka i zgradi Sabora. Vidjeli smo i Baščansku ploču, Gornji grad, Trg

bana Jelačića, Trg kralja Tomislava, Botanički vrt, Hrvatsko narodno kazalište. Najbolje mi je bilo u Tehničkom muzeju zbog planetarija i rudnika. Bilo je odlično i u McDonaldsu. Poslije Zagreba smo se zaputili u Mariju Bisticu. Tamo je svetište. U crkvi smo se pomolili. Kupila sam roditeljima krunicu. Bili su presretni.

Ivona Hrستیć,

Uz Meštrovićev Zdenac života

Osmiši tri dana u Dalmaciji

Tigrić i osmaš omotan ručnikom

O simpatičnim osobama koje su obilježile Antonijino minimaturalno putovanje

Memorijalni centar Nikole Tesle u Smiljanu, Biograd na Moru, Šibenik, NP Krka i Zadar bili su mjesta koja smo obišli na trodnevnom maturalcu 22.-24. svibnja 2010. Novo lice smo upoznali već u autobusu. Bio je to Ivan, naš vodič, jako mlad i simpatičan momak. Kako smo se sve više družili i zabavljali, zbližili smo se i postao nam je prijatelj. Nakon

kratkog vremena dobio je nadimak Tigrić (nećemo otkriti zašto) koji mu nije smetao. Tigrić je znao što mladi vole i udovoljavao nam je. Postao nam je u vrlo kratkom vremenu osoba u koju imamo povjerenja.

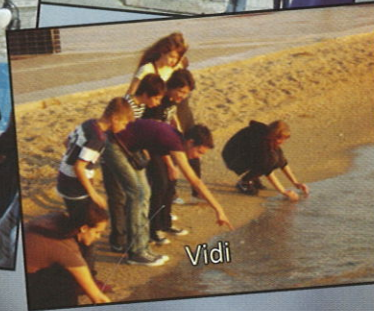
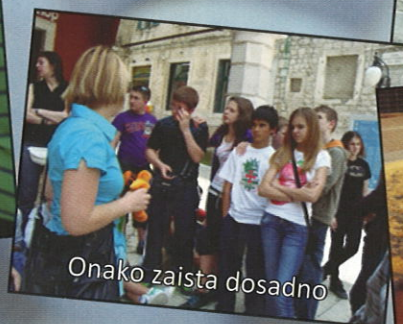
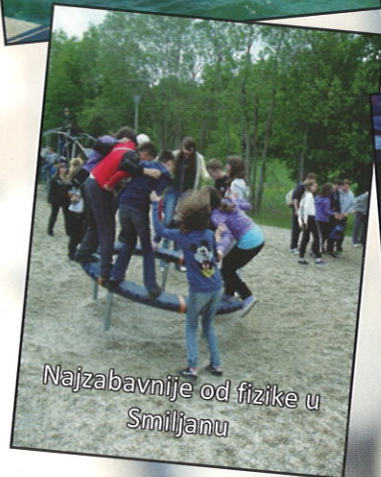
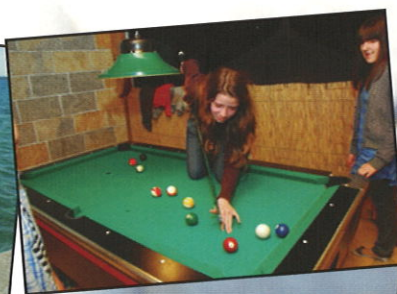
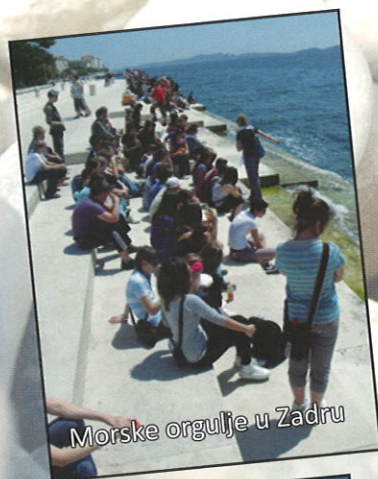
Rijetki bi se Dalmatinci okupali u svibnju, no nama, djeci s kontinenta, bilo je dovoljno što je topao sunčan dan. Plivali smo, ronili, igrali se, smijali i slikali u prilično hladnom moru. Mnogi su se, nakon zabrane učiteljica da se još kupamo (bolje rečeno smrjavamo), vratili u

hotel. Moja prijateljica Martina, Tigrić i ja ne. Nama je bio potreban sokić da nam ublaži žeđ. Nakon što smo se nabrbhljali i osvježili, krenuli smo prema hotelu kad smo ugledali dječaka u ručniku. Približiš se, vidjeli smo da je to Zoran T. Zoran je poznat po šalama i neobičnim ispadima koji mame osmijeh na lice. Tako je i nama bilo smiješno vidjeti njega omotanog samo u ručnik kako šeta ulicom. Nije ga bilo briga što će reći prolaznici. Nas troje od smijeha nismo mogli doći sebi. Dan danas kad

vidim Zorana u školi, sjetim se njegovog izraza lica kako žuri u ručniku i sjetim se koliko nas je nasmijao.

Sada mi je jasno zašto se svi vrte s maturalca sretni. Maturalac je uvijek pun neobičnih zgoda, druženja, nespavanja. Toliko mi je drago da sam na maturalac išla s predobrim osobama. To ne govorim samo za prijatelje iz svoga razreda, nego za sve učenike, nastavnike pa i Tigrića. Toliko nam je bilo lijepo.

Antonia Blažević, 8.c

Multimedijalna međunarodna izložba

Tvrđava@rt 2010.

Jezik nije barijera u stvaralaštvu i umjetnosti. To nam je dokazala višenarodnost autora međunarodnog multimedijalnog projekta TVRĐAVA @RT 2010. Izložba je otvorena 28. svibnja 2010. u Galeriji Ružić. Svoj trud i kreativnost u ovu izložbu uložili

su: Lana Cmajčanin, Nela Hasanbegović, Ivan Šeremet, Ivana Franke, Vladimir Frelih, Igor Grubić (svi HRV), Gordana Anđelić Galić (BIH) i Janos Sugar (HUN). Mislim da polako postajemo zaljubljenici u umjetnost.

Mihovil Ilakovac, 8. a

Revija amaterskog filma

I Nevolje glasnog čovjeka uz bok drugim filmovima

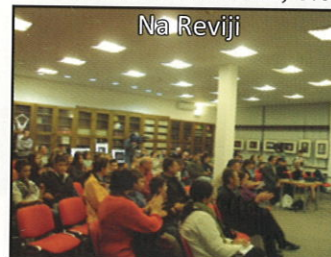
U Mjesecu borbe protiv ovisnosti, 15. studenog 2010. održana je Revija amaterskog filma u Gradskoj knjižnici grada Slavonskog Broda. U organizaciji su im pomogli članovi Zajednice tehničke kulture. Na Reviji je bilo prikazano 18 filmova: *Još i danas samica se čuje, Izgradnja krečane,*

Paljenje kreča, Ljubav je bol, U školu?!, Siromaštvo i socijalna isključenost, Csardas paprikas, Dobošar, Kraj dana, Kroz noć, Drugi krug, Između, Mi smo vegeterijanci, Reflections, Kao otac i sin, To samo nebo zna, Ante te naš igrači film *Nevolje glasnog čovjeka*. Podsjetimo, film smo snimili M. Ilakovac,

A. Sentić, M. Jurišić i ja u 6.razredu. Većina autora filmova su učenici osnovnih škola koji dolaze i iz drugih gradova i sela kao naprimjer: Pleternica, Sikirevci, Beli Manastir, Osijek, Požega, Gunja. Filmovi su trajanjem uglavno kraći (5, 10, 18 minuta). Bilo je dosta dokumentaraca, ali i onih nama malo više

zanimljivih akcijskih filmova. Uživali smo promatrati publiku dok se smijala *Nevoljama glasnog čovjeka*.

Antonio Varoščić, 8.e

Sudjelovali u projektu Udruge slijepih

Mladi u spoznaji o slijepima

8.a i 8.e razred posjetili su 26. studenog 2010.g. Udrugu slijepih brodsko-posavske županije. Članovi Udruge predstavili su nam svoj projekt *Mladi u spoznaji o slijepima*. Cijeli program su vodili: Mirko Vrlezić, Ivo Jurić i Davor Cindrić uz pomoć volonterki. Ispričali su nam svoje osobne priče (kako su oslijepili, s čime se susreću iz dana

u dan), koji su najčešći razlozi nastanka sljepoće, prikazali su nam šaljive igrane filmove kako pomoći slijepoj osobi. Da bi osjetili na trenutak život slijepice osobe, ponudili su nam naočale kojima zatamnimo vid. Dobili smo brošure *Kako pomoći slijepoj osobi da bude samostalna?* uz koje je u prilogu bilo brajevo pismo. Na kraju smo prošetali Udrugom

i razgledali predmete za svakodnevni život i zabavu koje olakšavaju i obogaćuju život slijepih osoba. Nekolicina učenika se poslije službenog dijela dugo zadržala u razgovoru s Davorom Cindrićem jer nas je oduševio lakoćom i vedrinom svog pogleda na život.

Tea Ivanković, 8.e

Pobijedili u kvizu Pametna pitanja za pametne glave

Glas Mihanovića na Hrvatskom katoličkom radiju

Telefonski kviz

Kad je vjeroučiteljica Jelavić upitala *Tko se od ovih kojima ide vjeronauk želi natjecati na Hrvatskom katoličkom radiju?*, u 6.c tri ruke su poletjele u zrak. Bile su to ruke Jakova Čurića, Antonija Kolovrata i moje malenkosti, Domagoja Šarića. Tako je nastala ekipa za natjecanje Pametna pitanja za pametne glave. Nakon priprema, 8. prosinca 2010. nas trojica smo se u društvu vjeroučiteljice (ali i treme) zaputili se u ravnateljčin ured. Nazvali su nas s HKR-a i natjecanje je počelo. Konkurencija nam je bila škola iz Sesveta.

Natjecanje se sastojalo od tri dijela. Ako se broji prepetavanje, onda od četiri. Prvi dio se zove *Slušaj tvrdnju pozorno*, odgovori-točno ili

netočno. Svaka ekipa je dobila tri boda jer smo bez imalo muke odgovorili na pitanja iz opće kulture. Drugi dio zvan *Tri netočnosti* tražimo i ispravljamo također nam nije zadao probleme. Svaka je ekipa dobila jednu biblijsku zgodu s tri pogreške koje smo trebali ispraviti. Obje ekipe dobile su maksimalnih 6 bodova. Treći dio se zove *Odgovore znamo*-asocijaciju otkrivamo. Meni osobno je to bio najdraži dio. Svakoj ekipi postavljena su tri pitanja čiji su nas odgovori trebali asociirati na konačno rješenje. Naše konačno rješenje bilo je-sv. Nikola. Obje ekipe su imale jednak broj bodova, stoga je uslijedilo prepetavanje. Tu su već bila teža pitanja. Uz pomoć vjeroučiteljice,

pobijedili smo. Preoteli smo konkurentima jedno pitanje i odgovorili točno na sva tri svoja tako da je rezultat prepetavanja iznosio 4:2 za Mihanoviće. Bitno je reći i da je svaka škola natjecateljica imala novinarski zadatak-u 60 sekundi što zanimljivije predstaviti svoju školu i mjesto u kojem žive. Nama je to pošlo za rukom jer smo mi jedni od rijetkih koji su napisali

pjesmu *Za našu školu*.. Sada čekamo drugi krug, ali pobjeda nam nije važna-važni su darovi. Šala. Važno je da naučimo razumijevati Evanđelje i čitanja u crkvi, da naučimo više o kršćanstvu, i to kroz zabavu. Hrvatskom katoličkom radiju to polazi za rukom, a nadamo se da će i nama poći za rukom da odemo što dalje u natjecanju. Domagoj Šarić, 6.c

Za našu školu

Gdje se znanje stječe?
U gradu kojim rijeka teče.
Gdje se igra, znanje i zabava miksa?
U školi u kojoj nema kiksa.

Volimo biti pametni, ali štreberi nismo
i ovom prilikom to pokazati željeli bismo.
Mi ispunimo sve svoje želje
da nastane pravo veselje.

Netko dobro pjeva, netko dobre šale zbija,
netko svojom pjesmom sve u srce dira.
Veseli smo, a pametne smo glave,
svi se nečim posebnim u našoj školi bave.

Usred grada našeg
ponosna Tvrđa stoji,
a pokraj nje škola
odlikaše broji.

Svega ima toga
u školi iz Broda.

Domagoj Šarić, 6.c

Milijun djece molilo zajedno

Učenici od 1. do 4. razreda i njihovi učitelji 18. listopada 2010. u 9h molili su za jedinstvo i mir u svijetu. Molitvu je predvodila vjeroučiteljica Dubravka Soldo. U tom trenutku molilo se zajedno milijun djece. Projekt je to Međunarodnog katoličkog djela Papinskog prava Crkva u potrebi u koji su se rado uključili mali vjernici Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Nikolina Živković, 8.e

Akcije uz UNICEF-ov projekt Škole za Afriku

Možete računati na nas

8.e uveo porez na lijenost i organizirao božićni sajam na -17° C

Upoznati smo s problemima Afrike, no često slegnemo ramenima jer što mi tu možemo učiniti. Da bi nas potaknuo na aktivno pomaganje, UNICEF je pokrenuo projekt prikupljanja sredstva za školovanje afričke djece pod nazivom *Škole za Afriku*. Od 2010. g. i naša škola se uključila u akciju. Ove školske godine pomažemo djeci u Etiopiji.

Kakav je uragan ideja poharao moj 8.e razred! Sve je počelo kao običan sat razrednika. Razrednica nam je predstavila projekt i pustila kratki dokumentarni film. Film nas je sve potresao. Svaki komentar kao da je nosio poruku skrivenu u sebi: *Moramo im pomoći!* Ideje su pljuštale sa svih strana: *organizirajmo radionicu*

za djecu vrtićke dobi, osmislimo razredne novine koje bismo prodavali...

Jedna se ideja isticala svojom kreativnošću: *napravimo nešto svoje - predmete koje ćemo prodavati!* Prijedlog se svima svidio i odmah smo prionuli na osmišljavanje predmeta. Prvi dio plana proveli smo u djelo jednoga kišovitog petka poslije škole. Radilo se dugo, ali nam zabave nije nedostajalo. Napravili smo čestitke, ukrase za božićnu jelku, paketiće slatkih iznenađenja, računalnim programom smo obradili prigodne crteže s tekstovima s humanom porukom... U školi smo dogovorili kad će koji tim prodavati pripremljeno u dvorištu crkve Župe Duha Svetoga u Malom Parizu, ako nam župnik Stjepan Belobrajdić dopusti.

Etiopljani trebaju našu pomoć

Župnik se oduševio. Podržao nas je tako da je, iskoristivši naše letke i plakat, najavio našu humanitarnu akciju. Tijekom tri mise prodavali smo naše radove 19. prosinca 2010. g. na -17° C! Jako smo se smrzli, ali je vrijedilo! Mislili smo bili uz naše neznane prijatelje iz vrelih etiopskih krajeva. Zbrojili smo zaradu – skupili smo 1370kn! Danima se nisu stišavale radost i ponos u našim srcima.

Da bi školica još više otežala, uveli smo i porez na lijenost. Za one kojima je lijeno da budu dobri. Za svaku jedinicu i upis neprimjerenoga ponašanja u napomenu plaća se određena svota. Nećemo reći tko je naš rekorder u jedinicama, no samo da znate, njegov tata je ostavio 50 kn u našoj kasici-školici u 1. polugodištu.

Helena Junačko,

Predbožićna humanitarna akcija

5.b u Oriovcu

Božić je vrijeme darivanja i vrijeme kada ljudi pokušavaju biti bolji i humaniji. Naš 5.b razred je organizirao akciju prikupljanja darova za siromašnu obitelj Tomić iz Oriovca. U tjedan dana smo skupili mnoštvo darova: bor i božićne ukrase, slatkiše, igračke, odjeću i novac. Pred Božić se naš razred zaputio u Oriovac. Ondje

su nas dočekali Ivo i Marko i njihov tata Luka Tomić. Djeca su se jako razveselila darovima. Mi smo bili sretni jer smo vidjeli osmjeh na njihovim licima. Ljudi ne trebaju biti humani i dobri samo za blagdan već kroz cijelu godinu.

Beata Brechelmacher i
Katarina Uidl, 5.b

5.b i obitelj Tomić

Kad slova plešu

Učenici koji imaju teškoća u čitanju često puta navode kako vide slova koja plešu, riječi koje se pomiču i okreću u različitim smjerovima, ne vide točke i zareze, pogled im poskakuje, a rečenice bježe pa ne mogu uhvatiti red, preskaču redove dok čitaju ili neke

redove čitaju više puta. Mnoge poznate osobe koje su ostvarile uspješnu profesionalnu karijeru imali su problema s čitanjem tijekom svog školovanja kao i s nerazumijevanjem okoline. Primjerice to su: A. Einstein, W. Churchill, W. Disney, J. Lenon, H. C.

Andersen... Smatralo ih se lijenima, zločestima ili smanjenih intelektualnih sposobnosti. Disleksija nije bolest i ne postoji čarobni napitak ili lijek koji će učiniti da teškoće čitanja nestanu.

Životne priče i iskustva poznatih najbolji su primjer da teškoća ne

treba biti kočnica u napretku pojedinca da bi zadovoljno živjeli. Potpora bliskih ljudi, osobito učitelja, roditelja i prijatelja, jedna je od najboljih garancija za prevladavanje teškoća i postizanje uspjeha.

Mr. Ljiljana Plavotić,
defektologinja

Kako mogu pomoći roditelji i učitelji

- Što ranije otkriti teškoću
- Odmah potražiti pomoć logopeda
- Senzibilizirati okolinu (posebice učenike u razredu)
- Dodatno se educirati o teškoćama s konkretnim uputama
- Poučiti djecu kako učiti (vizualizacija, mentalne mape...)

Što učitelji i roditelji trebaju izbjegavati

- Uspoređivati dijete s drugom djecom
- Tjerati dijete da čita „naglas“
- Tražiti od djeteta da ponovo radi nešto što nije uspjelo
- Stalno tražiti od djeteta da piše urednije (prigovarati da je rukopis neuredan)
- Zadavati previše zadataka za vježbanje (posebice ne prepisivanje)

I one se bore s disleksijom

Ne bih disleksiju nazvala poremećajem jer to sigurno nije, nego poteškoćom zbog koje moraš dati više od maksimalnog što možeš dati. Disleksija je gomila pobrkanih slova koja nemaju smisao. Znaš da moraš slovo staviti na određeno mjesto. Pogledaš učiteljicu, pogledaš druge u razredu-oni svi užurbano rade, a ti i dalje sjediš dok ti mozak vrišti. Međutim, to je puno više od teškoće u pisanju i čitanju. Moraš se naučiti boriti i dokazivati iznova i iznova. Teško je bilo dokazivati se vršnjacima jer si u suprotnom izložen ružnim riječima i odbacivanju. Najopakiji dio je bio prihvatiti spoznaju da moj mozak neke stvari jednostavno ne može dok isti taj mozak u meni budi želju i volju da napravim to što ne mogu. S obzirom da ne mogu uvijek znati savršeno čitati i sve točno napisati na ploču, svi vi, dragi moji učenici, ne zamjerite svojoj nastavnici kad izostavi slova ili kad joj misli jednostavno stanu. To je moja doživotna borba.

Mirna Jarić, učiteljica biologije

Taj poremećaj sličnih slova moja je majka primijetila na početku moga prvog pisanja slova B i D. Prva javna pogreška bila je kada sam pisala razglednicu prabaki. U potpisu sam slovo c zamijenila sa slovom S (TEISA). Svi su se smijali. Moji roditelji, a osobito moja majka, potrudili su se da taj problem riješimo što bolje. Njezini savjeti i ohrabrenja puno su mi pomogli. U školi nisam baš imala razumijevanja za taj problem. Osobito je bio izražen u stranim jezicima. Vježbe pisanja prvo običnom olovkom pa kemijskom, čitanje po nekoliko puta-još uvijek je dio moje borbe s tim nesretnim slovima. Smatram da nitko ne treba pokleknuti i spustiti glavu. Pogotovo kad vidim koje su sve slavne osobe bez obzira na disleksiju uspjele u životu.

Tea Ivanković, 8.e

Postani i ti brainbilder

Zašto nam je nekada lako učiti, a nekada činjenice nikako da uđu u glavu? Je li moguće poboljšati sposobnost mozga za učenje?

Sigurno vam se svima dogodilo da pokušavate nešto naučiti, zapamtiti, a jednostavno ne ide. Ili da ste kod kuće sve naučili, a kad ste počeli odgovarati, jednostavno vas je uhvatila panika i niste se mogli ničega sjetiti. Začetnik Brain Gyma®, dr. Paul Dennison, se zanimao upravo za ovaj problem. Otkrio je da se različitim pokretima tijela te poteškoće mogu umanjiti. Smislio je 26 vježbi za povezivanje lijeve i desne polutke mozga i za povezivanje mozga i tijela. One mogu smanjiti hiperaktivnost i napetost, a poboljšati:

- koncentraciju i pamćenje,
- jezične i matematičke vještine,
- organizacijske vještine,
- logičko mišljenje i razumijevanje,
- emocionalnu ravnotežu
- opću tjelesnu koordinaciju.

Za lakše učenje je važno povezati lijevu i desnu stranu mozga, a time i tijela.

Činjenica 1. Poznato je da svatko ima dominantnu stranu. Dešnjaci obično nisu jako spretni kad nešto moraju napraviti lijevom rukom. To zapravo znači da im je dominantna lijeva strana mozga (znači – suprotno od dominantne ruke). Kod ljevaka je obrnuto. Isto tako imamo i dominantno oko, uho, nogu. Ljudi koji su spretniji s obje strane tijela, lakše uče.

Činjenica 2. Poznato je i da smo napeti u stresnim situacijama, kada učimo ili kada moramo pokazati što smo naučili (pogotovo za ocjenu).

Činjenica 3. Sve se osjetilne informacije pretvaraju u električne signale i putem živčanih vlakana prenose u mozak. Mozak odašilje električne signale putem živčanih vlakana kako bi vizualnim, slušnim i mišićnim sustavima

rekao kako da odgovore. Te struje putuju oko 400 km/h.

Rješenje: Brain Gym® nudi vježbe koje rješavaju ova tri problema: povezuju lijevu i desnu polutku mozga, opuštaju nas kad smo napeti i ubrzavaju električne signale koji putuju do mozga i od njega.

Kod nekih ćete vježbi primijetiti da odmah djeluju. Pogotovo kod onih za opuštanje. Za one koje poboljšavaju određene sposobnosti treba malo više vremena. Potrebno je svaki dan nekoliko puta odraditi vježbu i unutar jednog mjeseca ćete već vidjeti napredak. Navest ćemo samo nekoliko vježbi.

Sve vježbe i upute koje sposobnostima poboljšavaju, možete naći u sljedećim knjigama:

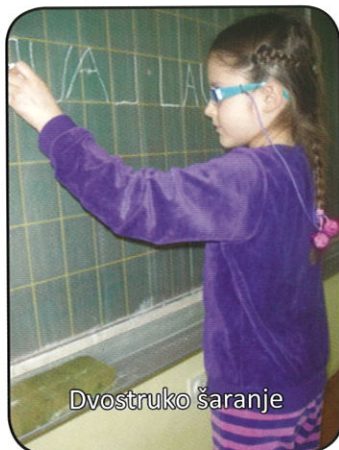
- Paul E. Dennison, Gail E. Dennison, Brain Gym – priručnik za obitelj i edukatore, Buševac, Ostvarenje, 2007.
- Paul E. Dennison, Gail E. Dennison, Brain Gym u poslu, Buševac, Ostvarenje, 2007.
- Paul E. Dennison, Gail E. Dennison, Brain Gym i ja – povratak užitku učenja, Buševac, Ostvarenje, 2007.

I kao što bi rekli u lančanim porukama, pokušajte! Stvarno djeluje!

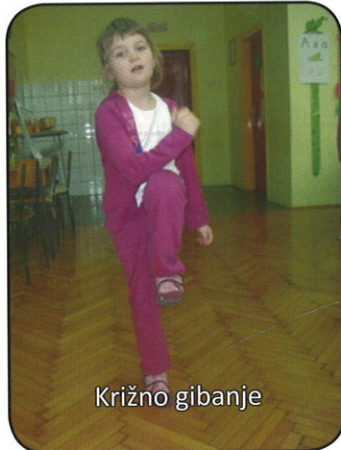
Ivana Matić
pedagoginja

Lijena osmica

Dvostruko šaranje

Križno gibanje

Kvačenje

Slon

KAKO POVEĆATI KREATIVNOST

Dvostruko šaranje - u obje ruke uzmite olovku i istovremeno crtajte zrcalne oblike! Počnite crtanjem kvadrata, krugova ili trokuta. Na početku jednostavno zrcalno pravite poteze gore, dolje, unutra, van. Kada vam to postane lagano, postupno uvodite kreativnije i razigranije likove.

KAKO POBOLJŠATI PAMĆENJE

Slon - zamislite na zidu veliku ležeću osmicu. Blago savijte koljena i ispružite lijevu ruku ravno ispred sebe. Nagnite glavu i prislonite se lijevom uhom na svoje lijevo rame.

Kretanjem čitavog gornjeg dijela tijela, počevši od struka, ocrtavajte kažiprstom ležeću osmicu krenuvši od njezina središta gore ulijevo. Duboko dišite i gledajte preko prstiju (idealno je ako vam se slika udvostruči). Odradite tri osmice. Ponovite to desnom rukom.

ZA BRŽE ČITANJE BEZ NAPREZANJA OČIJU

Lijene osmice - Ispružite ruku s palcem podignutim prema stropu. Polako i ujednačeno ocrtavajte palcem u zraku ležeće osmice. Očima pratite kretanje palca. Vrat je opušten, glava uspravna i blago se kreće u obrisu osmice. Započnite s prstom gore pa ulijevo... Napravite 3 osmice lijevom, tri desnom, tri objema rukama.

Križno gibanje - marširati na mjestu naizmjenice dodirujući svakim laktom suprotno koljeno.

ZA ODRŽAVANJE POZITIVNE ENERGIJE

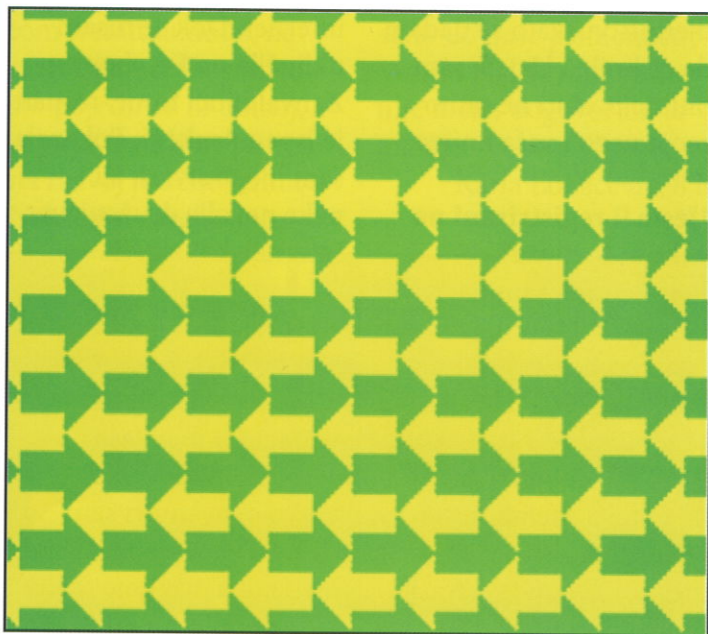
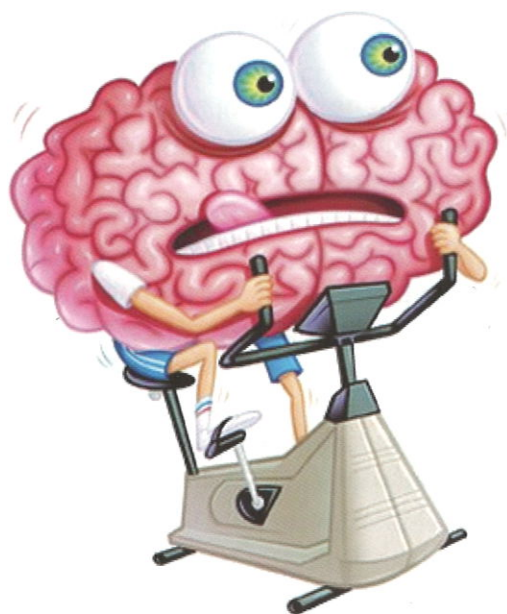
Kvačenja - Lijevi gležanj je preko desnoga. Ruke ravno, lijevo zapešće preko desnog, isprepletite prste, privucite odozdo prema gore na prsa. Na udisaju naslonite jezik na gornje nepce, blizu prednjih gornjih zuba, na izdisaju jezik spustite.

Gledaj sliku i reci **BOJU** a ne riječ!

ŽUTA PLAVA NARANČASTA
CRNA CRVENA ZELENA
SMEĐA ŽUTA CRVENA
NARANČASTA ZELENA CRNA
PLAVA CRVENA SMEĐA
ZELENA PLAVA NARANČASTA

Sukob DESNO - LIJEVO

Desna strana mozga pokušava reći boju, ali lijeva strana inzistira na čitanju riječi.

Što prvo vidite? Zelene strelice usmjerene desno ili žute koje pokazuju lijevo? Stručnjaci kažu da je ova pojava povezana s polutkama mozga. Ako prvo vidite strelice koje idu desno, više koristite lijevu polutku mozga (i desnu tijela) i obrnuto.

Stari ljudi su oni koji se prestanu razvijati

Uмна mapa o susretu
Tihane Stojsavljević

S pravom Melitom Rundek, književnicom, družili smo se 4. svibnja 2010. u našoj školi. Došla je k nama kako bi predstavila svoj novi roman Haj, ja sam online. Susret su vodile tri cekavice osmašice: Laura Sekulić, Maša Matić i ja. Donosimo dio našega razgovora s književnicom

***Jeste li naslovom knjige htjeli privući mlade?**

Jesam. Moje iskustvo je da ih je već privukao. Većina pisaca za djecu piše o svome djetinjstvu. Ovo je knjiga o vašem djetinjstvu, zato se nadam da će knjiga Haj, ja sam online postati ne samo moja nego i vaša knjiga.

***Jeste li registrirani na nekom forumu?**

Registrirana sam na svemu i svačemu. Ja sam i na Facebooku, koji mi jako puno znači. Kad sam se ulogirala na Facebook, djeca su me pitala jesam li ja prava Melita Rundek. Dakle, prvo su mi se javila djeca, a tek onda odrasli prijatelji

***Jeste li na temelju svog iskustva napisali ovaj roman?**

U romanu ima i

kriminalističkih, pustolovnih i ljubavnih elemenata. Kad pišem roman, uvijek se za njega puno pripremam. Prvo sam pročitala knjigu o opasnosti na internetu i pročitala što mediji pišu o tome. Onda sam se ja upustila u tu avanturu. Napravila sam profil na Facebooku, posjećivala forume. Tako da sam ja provela sate i sate za računalom i polako postala ovisnik.

***Iskazujete li jednim dijelom sebe i svoje ideje kroz Gizma i njegov život?**

Naravno da pisac, u svakom romanu, djelomice iskazuje svoje ideje, ali isto tako mora imati sposobnost upuštati se u neke sasvim drukčije likove. Kad sam počela pisati ovaj roman, bila sam spremna popljudati internet. Dok se nisam uključila na Facebook. Zahvaljujući tome, roman je ispao drukčiji. Pokazala sam lijepe stvari, ali i neke nevolje druženja na internetskoj mreži.

***Krpica, jedan od likova, je u bolnici. Jeste li možda vi bili u ovakvoj situaciji, i je li vaša škvaldra bila uz vas?**

U svojoj avanturi sam na internetu upoznala jedno društvo koje mene jako podržava i koje se u velikom broju odazvalo na promociju knjige Haj, ja sam online. Bila sam u par situacija, ne baš u bolnici, ali kad su

Ugodno druženje s Melitom Rundek

mi prijatelji s interneta pružali pomoć.

***Mislite li da je dobro tražiti simpatiju ili ljubav preko interneta?**

Mislim da je jako važno biti oprezan na internetu. Vidjet ćete što se dogodilo između Gizmača i Katarine. Internet nam omogućuje da budemo anonimni. Moramo shvatiti da ne znamo tko stoji s druge strane.

***Kako ste u knjizi mogli uvjerljivo i logično gledati i rješavati probleme s muškog stajališta, a vi ste žena?**

Uvijek se pokušavam uživjeti u lik kojeg opisujem. Nije važno je li to muško ili žensko, mama ili tata, Gizmač ili Foxy Lady. Nastojim svakoga razumjeti, ući u njihove glave, u njihov način razmišljanja.

***Čitajući vaš roman, doživjele smo vas kao modernu ženu. Recite nam vaš životni cilj, odnosno moto.**

Ono što želim vama, želim i sebi. Ono što me nosi kroz život je da se djeca, a i odrasli ljudi, moraju razvijati. Nastojim ići ukorak s vremenom. Nema mladih

i starih ljudi. Stari ljudi su oni koji se prestanu razvijati. Trebamo biti znatiželjni. Ja nastojim biti znatiželjna. Duboko se nadam da sam moderna i to u svim mogućim aspektima.

***Dok ste bili učenica, jeste li više voljeli pisati ili čitati?**

Čitanje i pisanje je povezano. Svatko tko želi pisati, ja mu preporučujem da puno čita. Književno carstvo je predivno, i ja vas iz sveg srca pozivam da uđete u to književno carstvo. Kad sam ja bila dijete, vrlo sam rano počela čitati. Vrlo sam rano počela i pisati - sa 7 godina sam napisala svoju prvu pjesmu Ti i ja koja je bila objavljena u školskom listu.

***Imate li ideju za novu knjigu?**

Imam ideju za novu knjigu. Nova knjiga nastaje, rađa se. Obično kažem da joj prvo vidim šeširić, pa lice, pa haljinicu i onda je vidim u potpunosti. Sljedećoj knjizi za sada vidim samo šeširić i lice.

pripremila: Zrinka Alilović, 8.

How yes no

Na satu obrade pisanja posuđenica i tuđica, nastavnica nam je zadala da zapišemo sljedeće riječi: hardver, intervju, Henry, čips, šoping. Većina nas učenika je uzdisala i smijala se. Bili smo zbunjeni. Kad smo dopunjavali izjavu, dobili smo slične odgovore:

**Sigurno nisam ovo točno napisala jer sam pisala kako čujem.*

**Sigurno nisam ovo točno napisao jer ovo nisu naše riječi nego iz engleskog jezika, a to što ih mi koristimo u govoru, ne znači da ih tako i pišemo.*

**Sigurno nisam ovo točno napisala zato što ne znam trebam li ih pisati na stranom ili našem jeziku.*

**Sigurno nisam ovo točno napisao jer mi ne idu baš strani jezici.*

**Sigurno nisam ovo točno napisala jer ne znam pravila pisanja posuđenica i tuđica pa je velika vjerojatnost da mi pola riječi nije točno napisano.*

Vjerujem da biste i vi bili u istoj dilemi. Što kaže o tome hrvatski pravopis? Različito pišemo tuđice vlastita imena od onih koje to nisu. Tuđice koje nisu vlastita imena pišu se prema izgovoru u jeziku izvorniku, npr. aktualan, žanr, kauboj, sendvič, biznis, imidž, kroasan, kapučino, nindža. Iz kulturno-obavijesnih razloga ili želje da se istakne strano podrijetlo, strane riječi mogu se pisati kao u izvornome jeziku, npr. *adagio*, *allegro*, *celebrity*, *pizzeria*,

e-mail, *web-stranica*, *talk show*, *cool*. Ako se pišu u izvornom obliku, strane riječi u tiskanome tekstu valja staviti pod navodnike ili istaknuti kurzivom (nakošenim slovima). Tuđa se vlastita imena pišu onako kako se pišu u jeziku iz kojeg potječu. To se pravilo primjenjuje samo za one jezike koji su pisani latinicom, npr. Rolling Stones, Guns'n'Roses, Henry.

Kada se pravila nauče u školi, očekivali bismo da će svi to primjenjivati u svakodnevnom životu. Barem kada je u pitanju pravopis. Kakvih se ludosti nađe pri dopisivanju na Facebooku, dokazujem s nekoliko primjera koji vrište od nepismenosti: **pojavi se dođi da me ubjedis neplasim se da ces da zaboravis da si jos moja ikona jedina moja molitva:DDD*

**preljepaaa sii ;))*

**pRicHasH Mi Iza Ledja ?? stWarn0 preLjep0.*

**A Te VoLim,A tI kAKo*

HoCeSh...<3

**Uvijek učim isti dan - sutra. :D*

**izgubiti ćemo. danska je pre moćna. :/*

**neznam dal da sutra idem u skolu il nee?? xD*

**ne treas joj vise javljat dosli smo iz skole. xD*

**vise nemos ni zjevat odma aj u disciplinsku*

Dio učenika nikad ne usvoji pravila i ostanu nepismeni. No, mene zanimaju oni koji poznaju pravila, a ne primjenjuju naučeno. Zašto im nije stalo do njihove pismenosti i jezične kulture?

Neki od razloga su da učenici uopće ne razmišljaju o tome što pišu, nekima je književni jezik težak, nekima nije stalo do njihovog izražavanja. Ono što rade izvan škole smatraju da ne pokazuje njihovu pismenost, stoga pišu kako im u tom trenutku dođe, ne razmišljajući. Pogotovo što pojedince ni obitelj, a ni neki mediji ne potiču na razvoj jezične kulture. Neki tako reagiraju iz

protesta jer ih živcira ako nešto moraju. Nekima je previše što moraju u školi pisati i govoriti ispravno, ali budimo realni, samo neki od nas to i rade. Istina je da se u različitim situacijama različito izražavamo. Drukčije je u školi, crkvi, kod kuće ili u društvu. Kod kuće ili s društvom je to opuštenije, nego u crkvi ili školi gdje se očekuje standardni jezik. No, što češće pišemo nepravilno, zaboravit ćemo pravila koja smo znali. Ako primjenjujemo jezična pravila, neće nam biti teško usvojiti neke jezične promjene koje se s vremenom pojave. Novine neće moći unijeti zbrku kad smo jezično utrenirani. Jezič je naša osobna iskaznica, dio je našeg profila. Govori o našem domoljublju. Koliko nam je doista stalo do naše pismenosti? Voljela bih da moj naslov nije točan odgovor na to pitanje.

Karla Lukačević, 8.b

Koga muči pravopis.

Zamislite da umirete od dosade. Bacate pogled na daljinski upravljač i učini vam se da je rješenje u vašim rukama samo još jedna repriza reprizirane TV-serije. Prebacite na drugi kanal. Taman vas zainteresiraju reklame kad

RTL-ove i Nove-tv postali pravi ovisnici? Pr

Od informativnih emisija gledam *Dnevnik* jer želim znati što se događa u cijelom svijetu. Od zabavnih gledam *Ples sa zvijezdama* jer je veoma opuštajuća emisija. Sapunice gledam rijetko. Mora biti nešto posebno u toj sapunici da bih je ja gledala. Sve sportske emisije gledam, pogotovo rukomet zbog prvenstva koje dolazi. Obrazovne emisije gledam kada mogu. Najdraže su mi *TV-kalendar* i dokumentarci. Školski program povremeno pratim. Ma, gledam ga ja svaki dan (smijeh). Od kulturnih gledam *Vijesti iz kulture*. (Snježana Vinarić, ravnateljica)

Gledam neke filmove i *Fifi i cvjetno društvo*, zato što je Fifi cvijet, a ja volim cvijeće. (Petar Ilak, 1.a)

Zabavno mi je gledati *TV-kalendar* i slike tih poznatih osoba u tajicama s perikom na glavi ili nekim čudnim haljinama koje su se nosile u to vrijeme. (Dorotea Šarić, 8.b)

Od informativnih gledam *Dnevnik* te poljoprivredne emisije. U slobodno vrijeme se bavim voćarstvom i vinogradarstvom. Isto tako od zabavnih sadržaja *Ples sa zvijezdama*, poneke filmove. Sapunice ne pratim jer se tamo događa svašta nešta čega nema u stvarnome svijetu. Sve

je umjetno i napuhano.
Od sportskih pratim:
nogomet, skijanje,
košarku, rukomet.
Od kulturnih emisija
pogledam *Pola ure kulture*
jer donose razno razna
zbivanja o našoj kulturi.
(Mladen Alinjak, učitelj
TZK)

Iako su reality emisije jako gledane, *Hrvatska traži zvijezdu* mi se uopće ne sviđa. Reklame traju kao cijela emisija. Voditelji su na audicijama davali komentare koji su sve vrijeđali, pa je i pravobraniteljica rekla koju riječ o tome. Na primjer došao je jedan dečko koji je u fazi mutiranja pa su ga Tony i Fox oponašali i vrijeđali

što on tu radi. (Filip
Ćulap, 8.c)

Gledam sve informativne emisije jer želim znati sve što se događa. Od zabavnih ništa ne gledam, osim filmova ili *Supertalenta*. Inače ne volim gledati reality show, ni sapunice jer se tamo odljube i zaljube po 14 puta (smijeh). Od sportskih gledam sve jer me to privlači. Školski program ne gledam, to sam prerastao (smijeh). Ne pratim ni emisije o kulturi. (Slaven Katalinić, majstor)

Najviše volim gledati
sapunicu *1001 noć* zato
što je romantična. (Marin
Bilić, 4.c)

Od informativnih

no na televiziji

TELEviziju

njerite ga prema televizoru, upalite. Koja li se fatamorgana, tj. prevara stvori pred vašim očima. Ništa od zabave, malo filma. Jesu li Mihanovići odustali od gledanja opisanih televizijskih programa ili su tek sada uz sve Dome, mo školom i propitale narod što i zašto gledaju

emisija ponekad pogledam *Dnevnik*, ali jedva. Dosadan je. Od sportskih gledam sve da bih se zabavila. Gledam i sve zabavne emisije jer su zabavne i mogu nešto naučiti iz njih. Obrazovne i kulturne ne gledam jer mi je to glupo i dosadno. (Ana-Marija Abramović, 6.d)

Od informativnih gledam *Provjereno* jer mi je to zabavno. Od zabavnih volim gledati reality show jer se mogu jako nasmijati i zabaviti. Pratim *Ezela*, isto tako volim sportske emisije. Pogotovo kad je u pitanju rukomet. On mi je najdraži sport. Od kulturnih ništa ne gledam, a obrazovni program volim zbog *TV-kalendara*. (Marin Glavaš, 6.a)

Gledam *1001 noć* i *Divlji boravak*. Volim turske serije i životinje. (Elodi Tijan, 4.c)

Dnevnik obavezno gledam od informativnih zbog vijesti jer ne kupujem nikakav tisak. Zabavne gledam kada stignem. Ako je neki reality show na tv-u, prebacim. Alergična sam na njih. Tamo mogu vidjeti samo nečiju intimu koja me uopće ne zanima. Obrazovni program ne stignem gledati zbog termina prikazivanja. Kulturni program gledam kako bih znala što se

dogada u svijetu kulture. Sportske gledam, ali samo uz muža i kada igra reprezentacija. (Marina Sudarević, učiteljica razredne nastave)

Najdraže su mi serije *Lud, zbunjen, normalan*, *Bibin svijet* i *Najbolje godine* i filmove. Smiješni su i traju do kasno navečer. (Franka Činkl, 2.a)

Svaki dan obavezno gledam *Dnevnik* kako bih znala što se događa u svijetu. Od zabavnih emisija ne volim reality show. Smatram da se ti ljudi previše eksponiraju. Očito imaju nekih svojih problema (smijeh). Volim tu i tamo pogledati *Ples sa zvijezdama* i *Supertalent*. Gledam samo emisije u kojima mogu uživati. Sportske emisije gledam

samo kad sam s mužem što znači vrlo često. Volim gledati dokumentarce. Što sam starija, sve me više privlače. Isto je i s kulturnim i obrazovnim emisijama. (Snježana Rukavina, učiteljica njemačkog jezika)

Informativne emisije gledam kako kada uspijem. Rado gledam *Ples sa zvijezdama* jer inače volim ples. Sapunice ne gledam jer ih ne volim ali volim filmove. Od sportskih gledam rukomet, jer sam ga igrala kao mala. Od obrazovnih gledam samo dokumentarce. Od kulturnih gledam samo vijesti iz kulture kako bih znala nešto o svijetu kulture. (Terezija Botica, kuharica)

Od informativnih ništa ne

gledam jer je to dosadno. Od zabavnih gledam *Supertalent* kao sva djeca. Zabavan je. Sapunice ne volim. Tamo se samo ljubakaju (smijeh). Sportske emisije gledam sve. Od obrazovnih ne volim ništa, dovoljno mi je to što idem u školu. Ne gledam ni kulturne emisije jer ne razumijem puno o čemu govore. (Tomislav Jelavić, 3.c)

Gledam *Dnevnik*. Jako je poučna emisija jer nas informira o vijestima iz Hrvatske i cijelog svijeta. Može biti zabavna. Većina vijesti pripada crnoj kronici. Emisija je kvalitetna jer većinom ne govore pogrešno. (Viktor Rajković, 8.b)

Pripremile:
Matea Rubil, 8.c i
Nikolina Živković, 8.e

Čemu frka oko Facebooka

Mark Zuckerberg i njegov cimer su koristeći tek računalo u njihovoj studentskoj sobi osmislili društvenu stranicu Facebook. Facebook je preobrazio način našeg svakodnevnog života. Zamišljen je kako bi se ljudi putem interneta mogli povezati. To zvuči kao nešto korisno, no je li se Facebook dokazao takvim?

Preko Facebooka možemo ostati u kontaktu s prijateljima i rodbinom koji žive daleko. Možemo se upoznati sa sadržajima i ljudima koji dijele iste interese kao mi pridružujući se Facebook grupama. Oni koji se bave glazbom, grafitima ili nekom drugom umjetnosti mogu promovirati svoj talent objavljujući svoje sadržaje, a brzo saznamo ili budemo pozvani na zanimljive događaje naših prijatelja. Tvrtke mogu oglašavati svoje proizvode putem Facebook oglasa. Tu je mnogo aplikacija i igara koje garantiraju zabavu. Većini je vjerojatno najdraže pisanje statusa i komentiranje. Nema vremena za dosadu. I to sve s minimalnim troškovima. Sve u svemu, Facebook nam često pomaže u situacijama kad nam je to potrebno. Zašto onda toliko frke oko Facebooka?

Najveći je problem što Facebook izaziva ogromnu ovisnost kod

većine korisnika. I moja malenkost osobno je, tijekom pisanja ovog članka, dio vremena provodila na Facebooku. Mnogi mladi sve manje izlaze van upravo zbog Facebooka ili nekih drugih internetskih ovisnosti. Nekada nam se događa da kada želimo ići van, baviti se sportom ili slično, mnogim našim prijateljima se ne da. Zatvaraju se u kuću. Igraju se na računalu, dopisuju se ili samo bleje u taj bijeli zaslon čekajući da se na naslovnici pojavi nešto zanimljivo. Ponekad mi prijatelji kažu da poslije škole dođem na Fejs zato što mi moraju nešto reći. Zašto mi to ne mogu reći odmah? Doista, neke stvari je možda lakše napisati, ali sve se češće oslanjamo na to i zakržljava nam smisao za uživu komunikaciju. Uživil? Još jedan od većih problema je i narušavanje privatnosti. Ljudi često objavljuju previše o sebi, nekad i neke detalje koje nisu morali baš svi znati. Često i njihovi prijatelji objave nešto sramotno o njima. Tako zidovi Facebooka postaju zidovi verbalnoga nasilja. A tek sva ta fotografiranja? Nema događaja

koji se za nekoliko sati neće naći na zidu naših profila. Broj stranica koje lajkamo prelazi brojku tisuću i naši interesi su otvoreni svima. Mnoge tvrtke danas koriste te stranice kako bi usmjerile marketing i proizvodnju proizvoda po najizlajkanijim stranicama. Zaštita privatnosti postoji, ali to često ne znamo koristiti i zaštititi se od nepoželjnih pogleda. Prijatelje možemo svrstavati u grupe i postove sakrivati ukoliko ne želimo da ih pročitaju neki od naših Facebook prijatelja. Rječnik mladih se drastično mijenja. U žargonu su nastale nove riječi, nekima se proširilo značenje, npr. lajk, lol, status, zid i slično. Ponekad me iritira korištenje tih izraza u stvarnom životu, a ponekad i sebe uhvatim kako bih na štosni grafit negdje u gradu dopisao lajk. Naši mozgovi se mijenjaju, a mi smo toga

jedva svjesni. Otkad koristimo Facebook, sve smo slobodniji komentirati što poželimo. To nas nekada košta u školi, u odnosu s roditeljima ili općenito odraslima koji ne očekuju da mladi svakom loncu budu poklopac. O onima koji Facebook zloupotrebljavaju sa svojim nastranim i pakosnim namjerama ne želim trošiti riječi.

Donosi li Facebook više štete ili koristi? To ovisi o tome kako i koliko ga koristimo. Očito je da nam jako može biti koristan. Na nama je da pripazimo što radimo i koliko vremena provodimo na toj stranici. Kad pročitate Meteor, dobro zapamtite imena autora ispod zanimljivih vam članaka. Možete im poslati zahtjev za prijateljstvom. Hoćete li odoljeti?

Andrija Sentić, 8.

Bezobrazni i okrutni koliko žele

Izrugivanje je noćna mora školaraca. Kad se preseli na internet, postaje još razornije

Oblici nasilja preko interneta

Nasilje preko interneta, cyberbullying, opći je pojam za svaku komunikaciju internetskom tehnologijom koja se može smatrati štetnom za pojedinca i opće dobro. Takav obliku nasilja pripada situacija kada je dijete izloženo napadu drugog djeteta, tinejdžera ili grupe djece, putem interneta ili mobilnog telefona. Osim tekstualnih poruka, mogu se zlorabiti: zvuk, slike, animacije i fotografije. Postoje dvije vrste nasilja preko interneta: izravan napad i napad preko posrednika. Izravan napad događa se kad učenik:

- šalje uznemirujuće poruke mobitelom, e-mailom ili na chatu
 - ukrade ili promijeni lozinku za e-mail ili nadimak na chatu
 - objavljuje privatne podatke ili neistine na chatu, blogu ili internetskoj stranici
 - šalje uznemirujuće slike putem e-maila ili MMS poruka na mobitelu
 - postavlja internetske ankete o žrtvi
 - šalje viruse na e-mail ili mobitel
 - šalje pornografiju i neželjenu poštu na e-mail ili mobitel
 - lažno se predstavlja kao drugo dijete.
- Nasilje preko posrednika događa se kad počinitelj napada žrtvu preko treće

osobe, koja toga najčešće nije svjesna. Primjerice, neko dijete dozna lozinku drugog djeteta za njegovu e-mail adresu ili nadimak na chatu. Tako s njegove e-mail adrese može slati uznemirujuće poruke njegovim prijateljima, ostavljati neprimjerene poruke na Facebooku, chatu ili forumu. Svima se tako čini da je žrtva zapravo ta koja čini loše stvari. Prijatelji će se posvađati s njime, administrator će isključiti njegov nadimak ili e-mail adresu, roditelji će se naljutiti na njega i bit će kažnjen. Oni postanu posrednici u zlostavljanju, a toga ne budu ni svjesni.

Kako to izgleda na Facebooku

Mnoga se djeca natječu u broju prijatelja na Facebooku. Tako i nepoznatima postanu dostupne fotografije, animacije, tekstovi dječjih profila. Školski tračevi nađu svoj put do Facebooka i žrtva trača osjeća da je u rukama nepoznatog internetskog napadača. Najčešće krenu grube, uvredljive ili čak prijeteće poruke i sadržaji na zidu. Znaju se kreirati grupe koje sadrže priče, crteže, slike i šale na račun vršnjaka. Internetsko nasilje odnosi se i na slanje fotografija svojih prijatelja te traženje ostalih da ih procjenjuju po određenim karakteristikama, odnosno da glasaju

za osobu koja je, primjerice, najružnija, najnepopularnija ili najdeblja u školi. Djeca katkad u određenoj popularnoj Facebook grupi pozovu ostale da navedu osobu koju najviše mrze te da o njoj napišu nekoliko riječi, a sve s ciljem da žrtvu osramote pred što većim brojem ljudi. Ponekad se neki nesvjesno priključe takvom izrugivanju. Ne gledajući uživo žrtvu nasilja, djeca teže razumiju štetu koju njihove riječi mogu nanijeti.

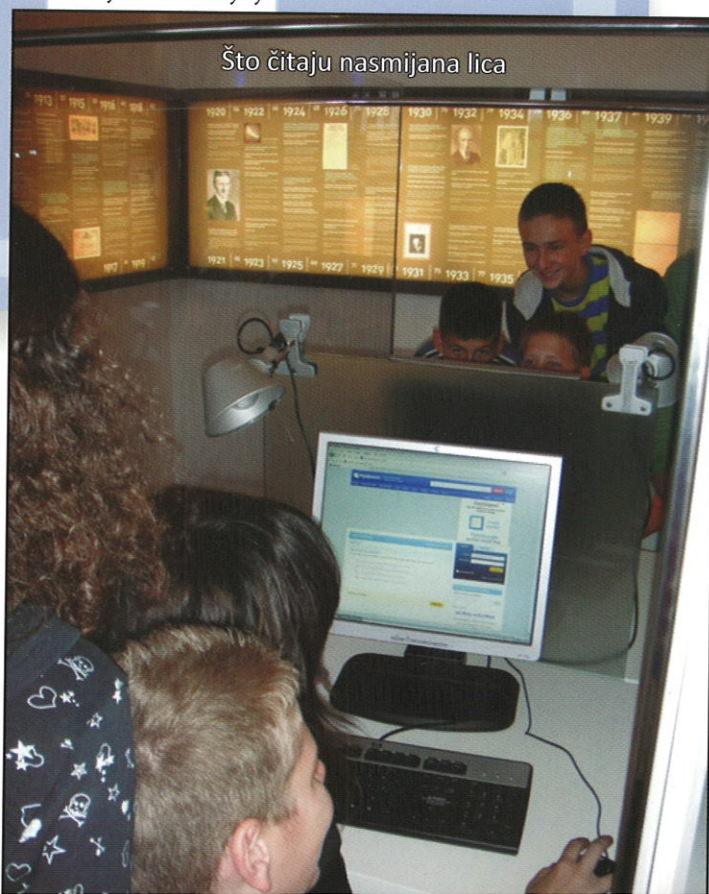
Kratki savjeti za djecu

1. Nikad ne daj osobne informacije na internetu.
2. Ako ti netko pošalje zlonamjernu ili prijeteću poruku, nemoj odgovoriti. Pokaži je odrasloj osobi kojoj

vjeruješ.

3. Ne šalji poruke kad si ljut. Zapitaj se kako bi se ti osjećao da primiš tu poruku.
4. Pomozi djeci koju zlostavljaju. Odmah obavijesti odrasle.
5. Pronađi se! ("Googlaj se!") Posjeti stranicu www.google.com i upiši svoje ime i prezime pod navodnim znakovima (npr. "Pero Perić"). Google će pronaći sve internetske stranice na kojima se spominje tvoje ime. Na taj način možeš otkriti postoji li neka web-stranica ili blog o tebi. Isto napravi sa svojim brojem mobitela, e-mail adresom, pravom adresom i nadimkom na chatu.

Ankica Matasović,
psihologinja

Što čitaju nasmijana lica

London - kralj svih metropola

Speaker's corner u Hyde Parku i živost Trafalgar Squarea našeg su osmaša Mihovila najviše impresionirali tijekom obilaska Londona

U listopadu 2010. sam posjetio London, glavni grad Velike Britanije. Dojmila me veličina tog grada, brojne znamenitosti kao i činjenica da u njemu živi više od 7,5 milijuna stanovnika.

Osim brojnih muzeja u kojima se nalaze eksponati iz cijelog svijeta, brojnih galerija, spomenika kulture i znamenitih građevina jako su mi se svidjeli londonski parkovi. Oni zauzimaju velike površine Londona. Po njima je zasađeno egzotično drveće i cvijeće. Svaki

park ima i poneko jezero. Po parkovima slobodno šecu vjeverice, pelikani, labudovi i druge ptice. Prilikom njihova obilaska turistički vodič nam je rekao da se parkovi noću zaključavaju što me je iznenadilo. Jedan od meni najljepših parkova je Hyde Park. Na sjeveroistoku Hyde Parka nalazi se *speaker's corner*. To je mjesto na otvorenom gdje svatko može stati za govornicu (obično donesu ljestve, klupice, popnu se na ogradu) i iznositi svoje mišljenje okupljenom mnoštvu o bilo kojoj temi. Gotovo uvijek se slušatelji aktivno uključe u raspravu jer se ljudi rijetko slažu u mišljenju. *Speaker's corner* govori da u Londonu postoji tradicija slobode

mišljenja i govora. To mi se jako svidjelo. Volio bih da i kod nas postoji nekakav *speaker's corner*, a ne da samo skrivečki raspravljamo po internetskim forumima.

Od brojnih znamenitosti koje sam vidio u Londonu nezaboravan će mi ostati i Trafalgar Square. To je jedan od najvećih trgova u centru Londona na kojem se nalazi visoka statua admirala Nelsona. Trg je dobio ime po Bitci kod Trafalgara u vrijeme Napoleonskih ratova 1805. godine, a vodio ju je lord Nelson. Za vrijeme mog posjeta Londonu na trgu se održavao *Amazing Africa Festival*. Promovirao se turizam afričkih zemalja te se prosvjedovalo protiv krivolova u Africi. Brojne

rock grupe održavale su na trgu koncerte. Predstavnici afričkih država bili su obučeni u narodne nošnje i za štandovima kuhali svoja domaća jela i prodavali svoje proizvode. Posebno su mi se svidjele nošnje sjeveroistočnog otočja Cape Verde, i to otoka Boa Vista, Fogo te Santa Luzia. Gledajući to, imao sam osjećaj da se London nalazi u centru svijeta.

Kako je bilo premalo vremena, nisam imao mogućnosti obići sve što sam želio. Nadam se da ću uskoro imati priliku vratiti se u ovaj prelijepi grad.

Mihovil Vučur, 8

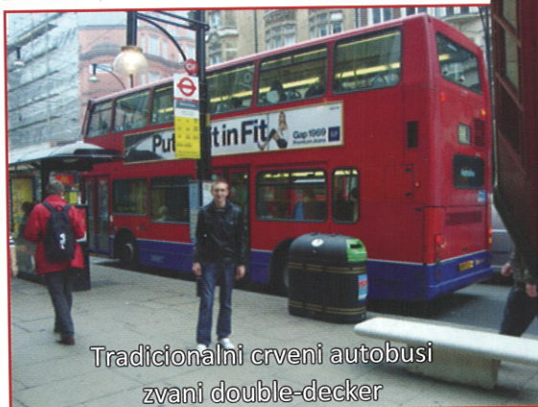
Speaker's corner

Kupujem od svoje prve plaće

Londonski Tower Bridge

Tradicionalni crveni autobusi zvaní double-decker

Ljetovanje na turskoj rivijeri Kebab, čaj, stotine hotela i pješčane plaže

Tko je mogao ljetos predvidjeti da će Turska postati hit destinacija za putovanja zbog sapunica koje trenutno pratimo na televiziji? Dora Kekez, učenica 8.c razreda lještovala je tada sa svojom obitelji u Turskoj otkrivajući njene ljepote i upoznavajući turske običaje. Posjetili su turistički grad Alanyu

u južnom dijelu Turske uz obalu Sredozemnog mora. Alanya i Antalya su dva najveća grada turske rivijere. Duge pješčane i uređene plaže, mnoštvo hotela, ludi noćni život i jako ljubazni domaćini razlog su zbog kojih je Turska godinama popularno lještovalište za milijun Europljana.

***Na kojem jeziku si**

se sporazumijevala u Turskoj?

Govorili smo na engleskom jeziku. Objasnili su nam da znaju skoro sve jezike, samo da bi nešto prodali. Čak i kineski.

***Na televiziji smo vidjeli da se dio žena u Turskoj pokriva maramom?**

Vidjela sam vrlo malo tradicionalno obučениh žena što me iznenadilo. Turska je sekularna. Sličnija je Europi nego bliskim zemljama, npr. Egiptu.

***Kakva je hrana?**

Hrane ima u obilju. Godišnje imaju 3 žetve. Uz cestu su bile duge plantaže banana. Posebno mi se svidio kebab.

Drukčiji je od našeg. Bude u tijestu koje slično palačinkama.

***Piju samo tursku kavu, zar ne?**

Turci uopće ne piju kavu. Piju čaj. Probala sam ga i jako mi se svidio.

***Što je na tebe ostavilo poseban dojam?**

Iznenadila sam se kako je tamo čisto i koliko su gostoljubivi. U svakoj trgovini bi nas ponudili čajem. Iznenadilo me na stotine hotela u Alanyi. Mi smo turistička zemlja, ali pola Jadrana nema toliko hotela kao Alanya. I te njihove sparine na 40°C. Kod nas nije vruće.

Lucija Stanić, 6.c

Kebab - svjetski poznato tursko jelo

Učitelji posjetili Bosansku dolinu piramida

Baš u Bosni postoje piramide

Bilo je to 20. lipnja 2010., drugog dana dvodnevne ekskurzije našeg kolektiva u srcu Bosne. Bili smo u Visokom, gradu tridesetak kilometara sjeverno od Sarajeva. Penjali smo se uzbrdo dijeleći kišobrane. Dio učitelja je ostao u autobusu. Niti su imali kišobrane, niti su se htjeli patiti penjući se na brdo do mjesta gdje nas je čekao lokalni pratitelj. *Jesmo mi naivni, mrmljala sam kroz smijeh. Baš su tu piramide. U šumi. Pada kiša! Nigdje pijeska, sunca. Sve je to jedna velika bosanska šala. Kao da nisu poznati kao veliki šaljivdžije.* Na ulazu u Piramidu Sunca, obradovali smo se kacigama. Poput prave djece, nekolicina nas ih je stavila na glavu. Nismo posebno slušali voditelja. Fotografirali smo se. Čekajući da se prva grupa vrati iz utrobe Piramide, razmišljala sam kako sam ipak trebala ostati u autobusu. Prašnjava cesta, neuredna okolina, oblačno vrijeme - ništa me iz te perspektive nije uvjeravalo da stojim pokraj Piramide.

Na početku uskog ulaza u Piramidu Sunca, morali smo se sagnuti. Znao tko je u tom tijesnom, niskom i mračnom prolazu odustao i vratio se natrag? Naša ravnateljica Snježana Vinarić, profesorica povijesti. Privučena

avanturom to sam primijetila tek duboko pod Piramidom. Zapravo, tek tada sam zaista počela doživljavati ono što nam je vodič govorio i pokazivao.

U travnju 2005.g. dr. Semir Osmanagić razgledavao je utvrdu srednjovjekovnog grada Visoki koja se nalazi na vrhu, tj. platou Piramide Sunca - dotada samo brdu Visočica. Njemu je brdo Visočica, visine oko 700 m, bilo zanimljivo zbog piramidalnog oblika. Piramide obično dolaze u paru. Plješevica, brdo preko puta je niže. I ono ima pravilne plohe podjednake površine. Kao glavni dokaz da su to piramide, a ne slučajni fenomen prirode, je taj što im je ploha pravilna, ravna. Četiri strane piramida poklapaju se sa stranama svijeta. Kada je dr. Osmanagić pogledao tlo, vidio je da iz trave vire kamene ploče - blokovi koji su obrađeni, polirani i preneseni ljudskom rukom. Srednjovjekovna kraljevska utvrda Visoki nije mu više bila tako zanimljiva povijesna znamenitost. Bio je siguran da su Visočica i Plješevica građevine neke napredne kulture iz daleke prošlosti.

Nakon dobivanja dozvola tijekom ljeta te godine, započeli su istraživački radovi. Analizom izvađene jezgre piramida uočene su

Hm, tu da je Piramida Sunca

neke nepravilnosti koje su bile još jedan prilog njegovoj tezi. Istraživanje su nastavili otvarajući šire iskope, tj. podzemne tunele. Čistili su ih i pregrađivali kako bi omogućili siguran dolazak znatiželjnih posjetioca. Tim tunelima smo se hrabro provlačili ne razmišljajući koliko smo duboko pod Visočicom. Tada sam već bila prilično uvjerena da je moguće da je to Piramida Sunca. Izašavši iz tunela, samo mi učitelji u formi smo se zemljanim stepenicama popeli još više kako bismo vidjeli kamene blokove s kojih je uklonjena šuma. Odatle se pružao bolji pogled na dio Bosanske doline piramida. Ona se osim Piramide Sunca sastoji još od Piramide Mjeseca, Zmaja, Ljubavi i Hrama zemlje te mreže

prapovijesnih podzemnih tunela. Iako je mnogi znanstvenici i političari osporavaju, mi smo bili među 40 000 turista koji su je tijekom 2010. posjetili. Ako vam ove činjenice nisu dovoljne nagovorite roditelje da povedu na izlet u Visok. Sami se uvjerite postoje baš u Bosni piramide.

Marija Sućur

Kad budemo veliki, bismo ćemo arheolozi

Knjazodopunjalka

Da nam Knjaz predaje geografiju, tko zna kakve bi nam lude zadatke zadavao.
Evo kako nam je dopunio rečenice o sebi

Ja sam Robert Knjaz, šef sale i šlager pjevač.
Sebi bih dao jednu za uho. Zbog frizure.
Kao učenik bio sam odličan đak, ali nemiran i brbljav.
Mama mi je uvijek govorila: *Sine, slušaj mamu!*
Kad budem veliki, bit ću surfer, astronaut i bilder.
Živim sa svojom divnom ženom i troje prekrasnih klinaca.
Radije radim timski jer je televizija timski posao.
Raditi s bakom Slavicom je privilegija, ali naporno jer baka inzistira na sklekovima.
Mislim da su slučajni turisti shvatili da je Hrvatska najljepša na

svijetu!
Recesija mi je bila poticaj za putovanja bez novca da uštedim za maturalac.
Moji mi prijatelji nikada neće zaboraviti svakodnevne psine.
Časna Ljiljana mi je frendica, ali i uzor.
Ljudi misle o meni da sam visok i plav.
Da imam svoj bend, *pičili* bi rock i plesali lambadu.
Ako mi susjedi puštaju cajke, ja ću staviti celer u uši.
Imao sam dugu sijedu kosu, ali sam posmeđio! Lastane, jesam li normalan?
Ne volim kad mi kažu: *Gospodo?!*

Kao tata sam zaigran i nasmijan.
Svoju ženu sam upoznao u crkvi.
Kad mi gost odustane, nazovemo drugog, boljeg i zabavnijeg.
Kradem ideje od osnovnoškolaca.
Moj radni dan je zabavan i ispunjen obvezama.
Najdraži citat mi je: *Srce je bogatstvo koje se ne prodaje i ne kupuje, nego daruje.*
Prva riječ koju sam progovorio: *Nisam ja!*
Često idem u kino.
Ooooo'lično je kad se ljudi ne svađaju nego zajedno smiju.

Martina Jelavić, 8.c

Knjaz, što to radiš

(sestra Ljiljana Radošević)

Robert je vrlo pristupačan i komunikativan. Predavala sam njegovoj ženi Zrinki vjeronauk u Dugavama (Zagreb). Tako sam ga upoznala. Nakon što im je zbog bolesti preminulo dijete, pomogla sam im da to prebole. Poslije me pozvao kao gosta u svoju emisiju. Bilo je to vrlo zanimljivo i naporno snimanje. Snimali smo u našem Samostanu, a došli su i u Gimnaziju *Matija Mesić* gdje radim i tu snimali nastavni sat u učionici. Učenici su prepoznali da je to Robert i tiho su šaputali: *Vidi Knjaz!* Ta božićna *Svlačionica* je bila vrlo dobro ocijenjena i dobivao je za nju mnoge pohvale. *Slučajnog turista* nisam gledala, ali znam da Robert ima dara za taj posao. Počeo je kao srednjoškolac. Imao je svoj studio u Dugavama. Taj posao je njegova velika ljubav, naravno uz njegovu obitelj koju silno voli.

Zdenka Suričević,
učiteljica geografije

U najezdi meksičkih, turskih i drugih sapunica, emisija Roberta Knjaza *Slučajni turist* za mene je bila pravo osvježanje. Nažalost, pogledala sam otprilike polovicu epizoda serijala, a osnovni razlog tome je neprimjereni termin prikazivanja (petkom nakon 22 sata). Glavna prednost emisije je njezin edukativno-zabavni karakter jer se na zanimljiv način puno toga može naučiti o samoj Hrvatskoj, ali i o razlikama između nas i stanovnika drugih država (Japana, Češke, Turske, SAD-a...). Kao Slavonku najviše me se dojmila epizoda o boravku Japanca u istočnoj Slavoniji, kad je sudjelovao na slavonskoj svadbi. Kao geografa negativno me iznenadilo nepoznavanje osnova geografije (broj i imena kontinenata) mlade turistkinje iz SAD-a. Zato mislim da emisije poput *Slučajnog turista* svakako trebaju dobiti više mjesta na našim nacionalnim televizijskim programima.

***Što Vam je kao djetetu bio životni san?**

U jednom od brojeva Modre laste s početka 80-tih nekoliko učenika OŠ Nade Božić pitali su što žele biti po profesiji. Pogađate, moj odgovor je bio—profesor tjelesnog. Prije toga, želio sam biti vrhunski nogometaš i košarkaš.

***Pohađali ste našu školu, tadašnju Nadu Božić. Što Vam je ostalo u sjećanju iz tog školskoga razdoblja.**

Puno toga. Lijepi i spokojni školski dani. Prijatelji, ludiranje pod odmorima, nogomet nakon škole. Potom simpatije i prve ljubavi... Mogao bih sada o tome nekoliko sati pričati.

***Sjećate li se Snježane Vinarić, naše sadašnje ravnateljice. Ako da, šapnite nam nešto o njoj iz tih dana.**

Tada Snježana Živić.

Slatka djevojčica. Plava kovrčava kosa, uvijek uredna i pristojna. Nekako samozatajna, ali bistra i uvijek odlična. Lijepo mi je slušati o njenim životnim i profesionalnim uspjesima.

***Tjelesni Vam je predavao prof. Alinjak. Da mu sada možete dati savjet, što biste mu rekli?**

Ne bih mu imao što savjetovati. Ne možete savjetovati svog uzora. Slobodno mogu reći kako su njegova pojava, profesionalnost, pedagoške i ljudske kvalitete najviše doprinijele mom konačnom profesionalnom izboru. Čudo od čovjeka!

***Kako je tekao vaš osobni put u svijetu sporta?**

Kao sportaš zaustavio sam se na juniorskom stažu. Igrao sam nogomet za pionire BSK-a (nekoliko mjeseci) i Željezničara, a paralelno trenirao košarku u školskoj košarkaškoj sekciji koju je vodio prof. Alinjak. U jednom mi je trenutku Mladen rekao kako bih se trebao odlučiti za jedan sport. Odlučio sam se za košarku. Igrao sam u kadetima i juniorima Oriolika, a zadnju juniorsku godinu i za seniore Oriolika iz Oriovca. Nakon odsluživanja

vojnog roka procijenio sam kako nemam velike šanse uspjeti kao sportaš. Na prvoj godini studija odlučio sam se za trenerski posao. Isprva sam bio i košarkaški i kondicijski trener, a nakon nekoliko godina usmjerio sam se isključivo prema kondicijskoj pripremi. Čini se da je to bila dobra odluka koja mi je ostvarila dječjačke snove-treniranje vrhunskih sportaša.

***Danas ste dekan Kineziološkoga fakulteta (Fakultet za tjelesni). Što Vas je dovelo do tako visokog položaja?**

Paralelno s trenerskom, razvijala se i moja akademska karijera. Sve je nekako teklo ubrzano pa sam sa 40 godina postao dekan. To se ne može objasniti samo mojom ambicijom i radom, nego i nizom drugih okolnosti. Naime, tijekom cijele svoje trenerske i akademske karijere imao sam sjajne mentore. Njima u velikoj mjeri moram zahvaliti za svoj razvojni put.

***Mnogi vole tjelesni, misle da je lako biti prof. TZK. Što biste Vi rekli o tome?**

Svaki je posao dostojan poštivanja. S lakoćom ga radi samo onaj tko u sebi nosi strast i entuzijazam prema struci koju je odabrao.

***Koliko je važna kondicijska sprema**

jednog sportaša?

Jednom je prilikom Cro Cop rekao: *Kondicijska priprema je najbolji zahvat.* U svakom slučaju, suvremeni je vrhunski sport nezamisliv bez visoke razine kondicijske pripremljenosti. Iz tog je razloga kondicijska priprema tako popularna u svijetu.

***Može li igrač biti kondicijski spreman bez psihičke pripreme?**

Kondicijska i psihološka pripremljenost su neodvojive, a dio su osnovne pripremljenosti sportaša. Ne zaboravimo, tu su još i zdravlje, optimalna građa, sociološke karakteristike. Kada sportaš i njegov trener uspiju uskladiti sve ove čimbenike, put ka uspjehu je otvoren.

***Koliko dugo trenirate nogometaša Ivicu Olića? Kada ste ga prvi puta susreli?**

Upravo se nalazimo u desetoj godini naše suradnje, a sreli smo se na KIF-u u rujnu 2001. kada je prešao u NK Zagreb.

***Radite li još uvijek s njim ili sada ima kondicijskog trenera iz Bayern Münchena?**

Svakih mjesec dana ja odlazim u München na produženi vikend kada radimo trenažne intervencije i ono što baš njemu treba. Tada se dogovaramo i o izmjenama njegovog individualnog programa.

stajanje bez daha

i Mirka Filipovića govori kako se postaje vrhunskim sportašem i čovjekom

U Bayernu Ivica ima sjajne kondicijske trenere koji vode timski program.

***Po čemu se razlikuje priprema Mirka Filipovića od pripreme nogometaša?**

Razlike su velike. Sama struktura sporta te razlike određuje. Ipak, velika je poveznica između njih dvojice. Veliki su ljudi i sportaši koji su sve napravili i stekli velikim brojem ponavljanja i kvalitetom svoje sportske pripreme.

***Možete li predvidjeti njihov uspjeh?**

Oni već sada mogu biti zadovoljni učinjenim. Ali nisu. Hoće više i bolje. Zato i jesu uspješni.

***Surađujete li s još kojim poznatim sportašem?**

Godinama sam radio s košarkaškim nacionalnim reprezentacijama. Imao sam prilike trenirati veličine poput Tonija Kukoča, Danire Nakić, Dina Rađe, Anđe Jelavić, Zorana Planinića, Roka Ukića, Gordana Giričeka... Velika je to bila privilegija i iskustvo i jako sam na to ponosan.

***Kako se postaje vrhunski sportaš?**

Pročitajte odgovor na pitanje o volji Ivice Olića. Uz to je važna pretpostavka kvalitetan stručni rad. Najvažnije je da se talent nađe u kvalitetnoj sredini i u rukama školovane stručne osobe.

***Opišite nam kako izgleda Vaš uobičajeni**

radni dan.

Ustajanje u 6.30, jutarnja kavica, doručak i *Sportske novosti*. Zatim kreću u različitim rasporedima različiti sastanci na Fakultetu i izvan njega. Uspije se tu uklopiti i

nastava, konzultacije sa studentima, ispiti. Naravno, ostaje mjesta i za treninge s vrhunskim sportašima. Većernji sati su uvijek posvećeni obitelji. Tada se potpuno opustim i posvetim

svojim najdražima.

***Vježbate li?**

Vježbam svakodnevno i preporučujem to svakome. Isplati se!

Dominik
Perković, 8.c

Ivica Olić i Mirko Filipović već sada mogu biti zadovoljni učinjenim. Ali nisu. Hoće više i bolje. Zato i jesu uspješni. Veliki su ljudi i sportaši!

***Je li Ivica Olić kao mladić imao volje za trening ili ste ga morali moliti za rad?**

Odgovorit ću vam ulomkom iz knjige koja će biti objavljena do kraja ove godine, a zove se "Isplati se": *Entuzijazam i strast su temeljni pojmovi koji se nalaze u pozadini uspjeha Ivice Olića. Nisam siguran prepoznaje li i doživljava on sam te pojmove, ali sam sasvim siguran da je na njima izgradio prepoznatljivost u svijetu sporta. Entuzijazam se u najvećoj mjeri očitovao u njegovom pristupu nogometu. U njegovu pristupu treningu i utakmicama. Najbolji pokazatelj je pristupu ovom poslu u vremenima kada mu je egzistencija bila praktično neizvjesna i u sadašnjim vremenima kada je ta egzistencija u najmanju ruku stabilna. Njegov materijalni status nije imao praktično nikakvog utjecaja na njegov entuzijazam. To je najveća istina i vrijednost ove zanimljive sportske priče. Priče koju je protkala strast. Strast koja je lako vidljiva milijardi ljudi koji su imali priliku gledati njegove izvedbe. To je strast koja je neovisna o mjestu, vremenu, trenutnom rezultatu, kvaliteti protivnika ili vrsti natjecanja. To je strast neovisna o boji klupskog dresa. To je strast koja se može vidjeti u igri s prijateljima u rodnom Davoru kao i u reprezentativnom dresu na velikim natjecanjima. Ivica Olić jednako strasno uživa u društvu svoje obitelji, u druženju i pjesmi s prijateljima, u pecanju na Savi ili u pomaganju onima kojima je pomoć potrebna. I ono najvažnije, gledajući ga čini se da su njegov entuzijazam i njegova strast tako dostupni. Tako jednostavni i životni. Kao da ih je tako lako od njega naučiti...*

Mjesto za street-kulturu

Udruga SKIP je mjesto za šalu, zbližavanje i, po nama, mjesto čiste pozitivne. Osnovana je u rujnu 2010. godine. Okuplja mlade zainteresirane za uličnu kulturu, tj. grafite, skate, rap, beatboxing... Dalibor Horvačanin, predsjednik Udruge, pojasnio mi je da je kratica sažetak naziva Udruga za socijalizaciju, promicanje kulture i prevenciju ovisnosti. Za sada ih ima 80, a broj članova im stalno raste. Voditelji koji prenose umijeće street-

kulture na mlade skipere su volonteri. Njihov uobičajen sastanak nema dnevnog reda. Sastoji se od šale, crtanja skica i opet šale. Nakon škole grafita, uskoro će se writerima pridružiti i reperi jer će organizirati školu repanja. Kako bi pokazali čime se bave, 11. prosinca 2010. organizirali su Street-spektakl u Mjesnom domu u Malom Parizu. Writeri su oslikali pozadinu pozornice, nizali su se reperi, a održao se i skate

contest. Jedan je skater bio iz strane zemlje, bilo ih je par iz Nove Gradiške i velik broj Brođana među kojima je prilično skipera-učenika naše škole. Sastanke

održavaju subotom u 11h u Mjesnom domu Mali Pariz. Svakome tko želi naučiti više o street-kulturi vrata SKIP-a su otvorena.

Domagoj Šarić, 6.c

Writeri

LOB- List (od) mladih Brođa

Prvi put List omladine Brođa rodio se 1986. g. Nakon 28 brojeva se ugasio. Drugi put ga se pokreće poslije Domovinskoga rata. Financijske neprilike ga gase. Današnji urednik Dalibor Mašić družio se s ljudima druge generacije LOB-a iz 1995. i s ljudima koji su ga 2000. pokušali ponovno pokrenuti. Zarazili su ga entuzijazmom te se odvažio na njegovo ponovno pokretanje. Izvorna ideja lista se zadržala, no način realizacije i pisanja se promijenio. Cilj lista je prikazati širu viziju

Prvi broj po treći put

grada Slavonskog Brođa s naglaskom na to koje mogućnosti grad (ne) nudi mladima, otvoreno progovarati o problemima s kojima se mladi u gradu suočavaju, nuditi pregled kulturnih i sportskih zbivanja. Uz korisne i poučne informacije, LOB njeguje i zabavnu komponentu primjerenu uzrastu mladih jer su novinari naši prijatelji i vršnjaci. U sklopu LOB-a

pokušava se raznim akcijama motivirati mlade i ponuditi razne sadržaje. Uspješno su organizirali jednodnevne izlete na neke sportske događaje izvan Brođa, a zbog velikog interesa cilj im je ponuditi i cijenom pristupačna višednevna putovanja na atraktivne destinacije kojima bi omogućili mladima proširivanje iskustva i njegovali zajedništvo i

druženje.

U ovome trenutku redakciju LOB-a čini 30-ak mladih ljudi, a uskoro planiraju uputiti i novi javni poziv kada realiziraju svoj portal na LOB.hr. Portal pokreću jer se mladi danas koriste internetom odmah po izlasku iz rođilišta, što ne znači da će u potpunosti odustati od tiskanog izdanja. Preostaje im da zadrže dobru volju i da dalje rastu i privuku još više mladih ljudi na aktivno sudjelovanje u kreiranju društvene klime našeg grada. Svi zainteresirani mogu im s javiti na broj 099 77 300 79, kao i posjetiti stranicu na Facebooku ZaLOBira za dodatne informacije.

Ponosni LOB-ovci na promociji 1. broja

Magdalena Krajinović

Učitelj Tandarić junior o ronjenju

Svakim zaronom sam sve bolji

Mario Tandarić, učitelj razredne nastave u Malom Parizu, bavi se ronjenjem već 2 godine. U Slavenskom Brodu! Zamislite, u našem gradu već 40 godina postoji Klub podvodnih aktivnosti Marsonia. U njemu možete završiti školu ronjenja. Teorijski dio tečaja se odraduje u prostorijama kluba, a

praktični na bazenima u Bizovcu. Kada se polaže za dozvolu, putuju do Pakoštana kod Zadra, a od prošle godine i do Pirovca. Ronitelji s dozvolom sudjeluju u sklopu kluba u otkrivanju i istraživanju brojnih podvodnih arheoloških lokaliteta, u ekološkim akcijama diljem Jadrana i unutrašnjosti Hrvatske

i BiH. Natječu se i u dvjema disciplinama: plivanju perajama i podvodnoj orijentaciji. Da biste ronili s autonomnim ronilačkim aparatom (s bocama), morate imati 14 godina. U klubu obučavaju i ronitelje R0 kategorije – ronitelje na dah za koje nema dobne granice tako da postoji više članova koji

su osnovnoškolci. Svaki ronilac želi imati svoju opremu, stoga se moraju snalaziti. O sebi kao ronitelju učitelj govori: *Svakim zaronom sam sve bolji, a kao uspješan recept za ronjenje kaže da je uvijek bitno imati isti broj izrona kao i zarona.*

Domagoj Šarić, 6.c

Parkour-izazovna vještina kretanja

Pomicanje granica svoga tijela i uma

Parkour, specifičan način kretanja koji uključuje skakanje, penjanje i ravnotežu kako bi prešli sve prepreke, postoji od davnih vremena. Ljudima su trebale te vještine za lov, napad i obranu. Kasnije su ih učili nindže, komandosi, vatrogasci, vojnici i

specijalna policija i koriste ih u svom poslu. Parkour je pristupačan starijima od 15 godina zbog razvoja i rasta tijela. Čovjek koji ga je utemeljio zvao se David Belle. Stalno je osmišljavao kako jačati snagu, okretnost i brzinu kretanja. Moto parkoura glasi biti i

trajati. Pojedinaac koji se njime bavi treba biti spreman pomaknuti granice svoga tijela i uma što je dalje moguće. Dok razvijaju fizičku spremu i koordinaciju, istovremeno razvijaju i snagu uma: odlučnost, hrabrost, svoju izdržljivost. Sve su to odlike koje život čine kvalitetnijim. Oni koji promatraju traceure u akciji, doživljavaju to kao luđačko skakanje. Kad se sami olako upuste u iskušavanje vještina, često završe ozlijeđeni.

Antonio Varoščić (8.e) parkour je počeo trenirati prije 3 godine,

a aktivno se bavi njime jednu i pol godinu. Činio mu se zanimljiv. Na radioamaterima sam upoznao Ivana. On je na internetu naišao na parkour i počeo se njime baviti. Prijatelji koji su mnogi treniraju pomogli su mi da na početku svladam najjednostavnije pokrete. U ovih godinu i pol naučio sam mnogo o parkouru i njegovim pokretima, kaže Antonio. Kako to nije sport, nego vještina, nema klubova, natjecanja. Sasvim nam je dovoljan izazov vidjeti što sve možemo postići.

Mihovil Bajan, 8.d

Uz 15. obljetnicu pripremili mjuzikl

Mamma Mia klasičara

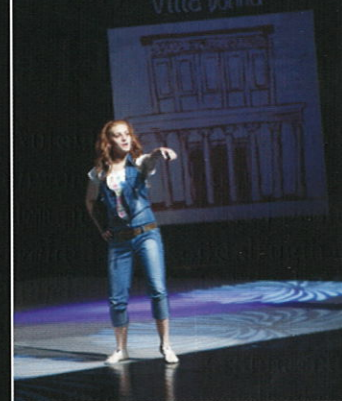
20. svibnja 2010. g. KKD Ivana Brlić-Mažuranić bila je premala da bi primila sve koji su htjeli gledati mjuzikl *Mamma Mia*. Priredili su ga učenici i profesori Klasične gimnazije fra Marijana Lanosovića povodom 15. obljetnice škole. Razgovarali smo s glumcima Irmom Pavić, Matejom Penićem i Ivančicom Karlović (danas maturanti, prije 4 g. naši Mihanovići) i

profesoricom Antonijom Bitunjac o tom projektu.

Mjuzikl je rađen prema filmu *Mamma mia*. Bila je to ideja prof. Špicera, a prof. Bitunjac se prihvatila uloge scenaristice i redateljice. Prvo je održana audicija za glumce. Bilo je potrebno plesati i pjevati. Uz dramsku družinu sudjelovali su zbor i orkestar. Likovna skupina prof. Kozine preuzela je scenografiju

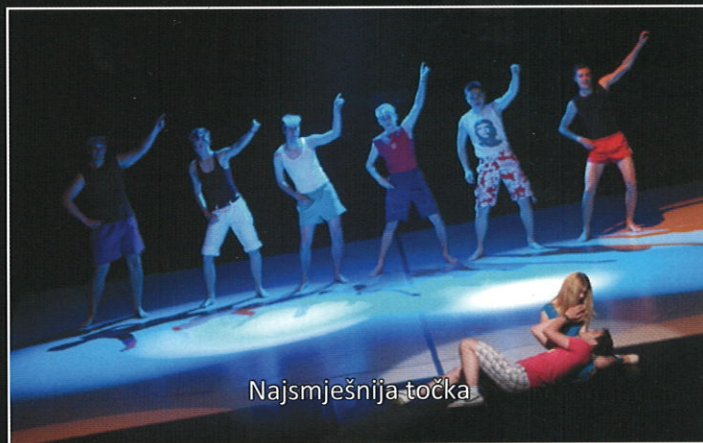
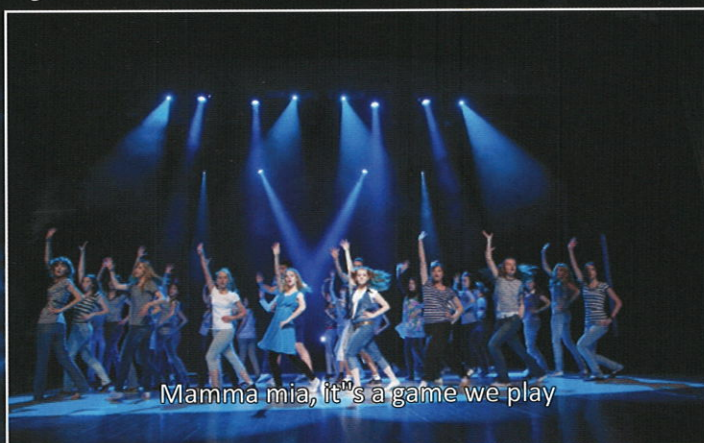
i rekvizite. Svu odjeću su učenici donosili od kuće i posuđivali jedni od drugih osim svečanih haljina koje je izradila gđa Edita Majić. Pripreme za konačnu izvedbu su trajale oko 3 mjeseca. *Vjerujete, pripreme su bile manje zamarajuće od sjedenja u školi*, našalila se Irma Pavić. Njihovi vršnjaci su se šalili na njihov račun, no svi potvrđuju da je bio odličan osjećaj izaći

Irmina solo dionica

na pozornicu na dan nastupa. Dvorana ne pamti baš mnogo takvih predstava koje su izazvale toliku pozitivnih reakcija.

Dominik Perković i Borna Buzatović, 8. d

Predstavljamo techno glazbu

Što je hardstyle

Hardstyle je zarazio cijeli svijet, a pomalo i Slavonski Brod. Nastao je od techno glazbe koja vuče svoje korijene iz popa. Njegovo glavno obilježje su žestina i kickovi. Svaka dobra hardstyle stvar ima melodiju koja traje barem 16 beatova. Često se povezuje s raverima, tj. uz život pun droge i ludih zabava. To nije točno jer pravi hardstyle ljubitelji preziru aditive. Unutar samog hardstyla vlada raznovrsnost

stilova. Postoje: Early Hardstyle, Nu-style, Dubstyle Rawstyle i još puno drugih. Neki od meni najdražih izvođača su: Noisecontrollerz, D-Block & S-Te-Fan, Dj Coone, Zany i Technoboy. Hardstyle ima još jednu važnu komponentu: shuffle. Shuffle je vrsta plesa karakteristična isključivo za hardstyle. Zahtijeva usklađenost s brzim ritmom pjesme. Umara čovjeka, ali stvara izvrstan nalet adrenalina ako se zna plesati.

Žestoke note natjeraju čovjeka da se razbaca i oslobodi duh. Slušaju ga većinom tinejdžeri koji nisu zahvaćeni u

sheme zatupljenosti i nekulturnosti obavijene lošom glazbom.

Mihovi Ilakovac, 8. d

3D street art scena

Uz želju i malo slikarskog talenta

Hodate ulicom kad nasred nje provalija i pokraj nje oduševljena, nasmijana skupina ljudi. Jer - to nije stvarno. To je trodimenzionalna iluzija kojom se prvi i zasad jedini u Hrvatskoj u likovnoj umjetnosti koristi Filip Mrvelj, mladi brodski umjetnik. *Budući da se profesionalno bavim slikarstvom, duže vrijeme pratim 3D scenu u svijetu. Proučivši samu tehniku izrade 3D slika, odlučio sam se okušati u takvoj vrsti ulične umjetnosti, govori nam*

Filip. *Tehnika je u biti vrlo jednostavna. Leću fotoaparata koristim kao zamjenu za oko, uzmem kredu u boji ili boju za asfalt na bazi vode i slikam. Vrijeme potrebno za izradu 3D slike ovisi o mnogo čimbenika, ali prije svega o kompliciranosti samog motiva i vrsti boja koje se koriste tako da slikanje može trajati od nekoliko sati do nekoliko dana. Kada Filip ne radi za naručitelje kao što su poduzeća, onda svoju umjetnost prezentira na uličnim festivalima.*

Prošle godine je sudjelovao na nekoliko njih širom Hrvatske, npr. Street art festivalu SAF u Poreču, CIB art festivalu u Vinkovcima, Špancirfestu u Varaždinu, na Novogradiškom ljetu...

Kako u našoj školi ima talentiranih *writera* i slikara, vjerujemo da bi Filipov 3D u obliku *street art* radionice naišao na velik interes.

Tomislav Bižić i
Stefano Čiča, 5.b

Pazi

Da pomognem rođi

Uhvaćen na djelu

Žedni

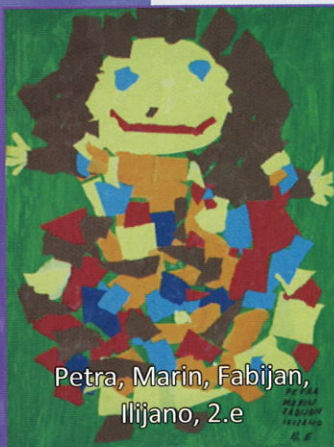
Tomislav Marinović, 4.c

Dominik Stanić, 8.a

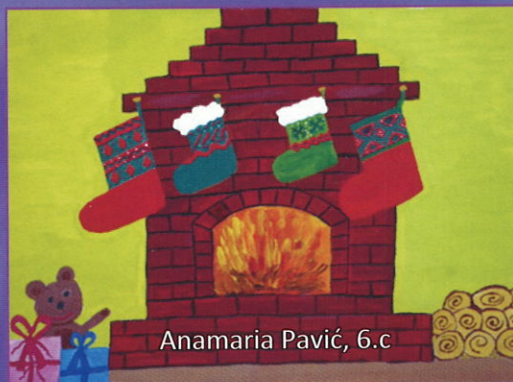
Tena Konjević, 6.b

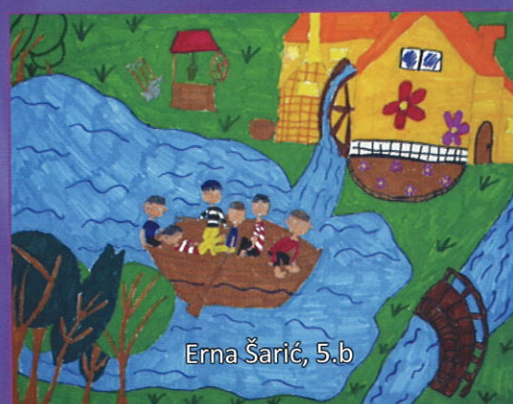
Petra, Marin, Fabijan,
Ilijano, 2.e

Rahela Brkić, 8.a

Anamaria Pavić, 6.c

Erna Šarić, 5.b

Baka me podučila

Jednoga lijepoga sunčanoga dana baka, djed, moj brat i ja okupili smo se oko stola da bismo svi ručali. Odjednom je baka počela nešto u sebi govoriti. Kad je završila, pitao sam je što je to govorila. Ona je rekla da je molila molitvu. Kada smo završili s ručkom, rekao sam baki da se i ja želim naučiti moliti. Ona me učila moliti i nakon nekog vremena sam naučio moliti. Kad sam naučio moliti, uvijek kad je baka molila, i ja sam s njom. Danas moje bake više nema, ali molim molitvu koju me baš ona naučila moliti.

Tomislav Bišćević, 3.a

Ja sam zrno pšenice

U jesen me je seljak stavio u zemlju zajedno s mojim prijateljima. Cijelu zimu je po meni padao snijeg i bilo je hladno. Pjev lastavica donio je proljeće. Izrasla mi je zelena bujna kosa. Kad je moja kosa postala zlatno žuta, došao je seljak i pokosio me zajedno s drugim zrnima. Došli smo u mlin. Tamo nas je mlinar pretvorio u meko bijelo brašno i poslao nas pekaru. Moja želja bila je da postanem dio čokoladne krofnice. Želja mi se ostvarila, a jedna me je djevojčica pojela u slast.

Elodi Tijan, 3.a

Pahuljice

Lepršave, bijele
Vrte se, plešu i okreću
Na moj nosić slijeću
Pahuljice

Ema Poljac, 4.b

Jesen

Dok magla u svoj kaput bijeli
oblači grad cijeli,
vjetar drveću kosu plete,
a požutjeli listovi na sve strane lete.
Jesen je tu, tu je ona.
Stigla je, stigla, na sva zvona.

Tin Tunjić, 3.b

Jesenska priča

Vidi, vidi, ode ljeto.
Jesen dođe i kraj stabla šljiva prođe.
Šljivo, šljivo, jabuka reče,
a šljiva skoči jabuci na oči.
Mora ih netko ubrati
jer kad jesen ode, zima će doći,
pa će kraj nas proći i nas zalediti.
Baš tad dođe Branko, uzme krušku, jabuku
i šljivu, a ubrao je i gljivu.

Tea Gubanović, 4.e

Kad su laste odlazile

Jesen sad nam stiže,
Lišće brzo pada
Odlaze i laste
Iz našega grada.
Meni jako zima,
A u srcu tuga,
Vratit će se laste
S toploga juga.
Vratit će se one,
One brzo lete,
Doletjet će laste naše
Svih nas čim se sjete.

Luka Tekić, 5.l

Vukovar

Snaga
Velika ljubav ranjena
Kao probodeno srce
domovine
Ne da se
Živi

Matea Damićević, 6.

Moj mozak

Moj mozak je jako važan. Kada se krene igrati, uvijek me sluša. Kada treba pisati zadaću, onda mu se ne da. Puno mi pomaže jer brzo smisli rješenje ako je dobro raspoložen. Jako se voli igrati i zabavljati s prijateljima. Umoran je od mog stalnog hodanja, stoga bi volio da noge imaju točkiće. E, to vam je moj mozak.

Nika Lukačević, 4.b

Karla Mikez, 4.a

Helena Junačko, 8.e

Godine

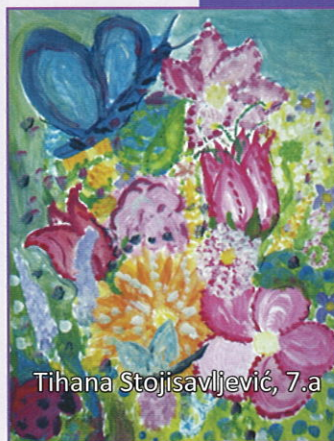
Tko godine broji,
starosti se ne boji.
Ja ih ne brojim
pa se i ne bojim.
U svakom trenutku
tražim ljepotu
i veselim se životu.

Mia Maurović, 2.b

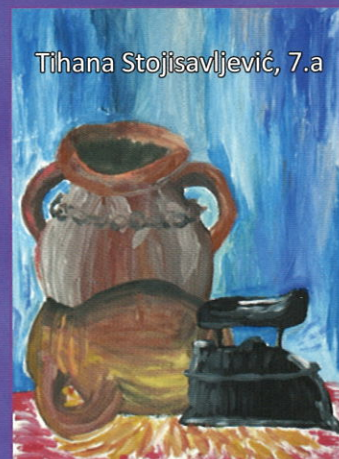
Da sam bar ja djed

Da sam bar ja djed.
Imao bih unuke s kojima
bih se igrao cijeli dan.
Škakljao bi ih i zabavljao.
Bilo bi mi bolje da sam
djed
a ne učenik.

Fran Gabaldo, 2.b

Tihana Stojisavljević, 7.a

Tihana Stojisavljević, 7.a

Susreti s djedom

Gledam u daljinu, obrve si mreškam,
Pogledom mutnim
Pokušavam dozvati
U misli njegov lik.
Još uvijek vidim te vesele oči,
Još uvijek vidim...
I otima se KRIK.
Osmijeh me njegov, ugrije za tren.
Ta bijela kosa, srebrnoga sjaja...
Sjećanja samo imam...
I prošlost...
Opor mi to okus u ustima stvara.
U svoje snove dozivam ga često,
I za njega i za mene, to sigurno je mjesto.

Hana Janžić, 7.a

Oda Hrvatskoj

U obliku kifle
ili pak banane
protegla se od Jadrana
sve do druge strane.

Plavi se od mora,
a od klasja žuti,
po šumama šumi
u ravnici šuti.

Jedna je Hrvatska,
a stotine divota,
u nju duše utkale
tisuće života.

Janica i Blanka
rekorde skidaju,
hrvatski znanstvenici
svjetske rane vidaju.

Cijeli se svijet divi
hrvatskoj kravati,
čak su i penkalu
smislili Hrvati.

Al' od svega toga
najvažnije je znati:
tu žive topli ljudi,
ruku će ti dati.

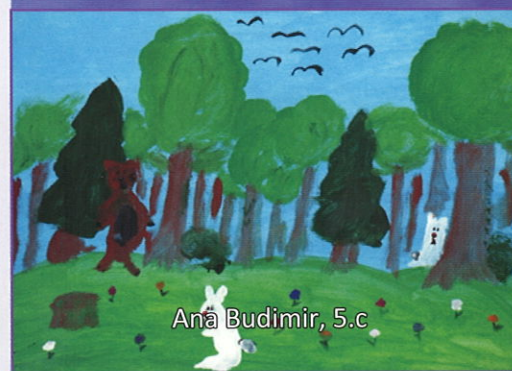
Kristina Blumenšajn, 8.a

Sara Božić i Leonarda Tomc, 3.e

Ana Imrović, 2.a

Ana Budimir, 5.c

Vukovar

Pozdravljam te, Vukovare, pod suncem
slobode.
Pozdravljam sve one koji te vješto vode.
Lijep si kao sunčana jutra.
Mislim na tebe danas, a
mislit ću i sutra.
Ljudi neka sretni budu u slobodnom gradu
Neka se dohvate plamtećega sunca.
Kao avion nek' poleti golub do zelenog
vrhunca.
Neka ljudi sreću cijelog svijeta ukradu,
i neka vlada sreća u Vukovaru gradu.

Tomislav Lukić, 6.a

Money, money, money, must be funny in a...

Naša meteorska zvijezda treba biti društvena osoba uspješna u učenju i hobijima. Skupivši 42 od 127 osmaških glasova, Mihovil Ilakovac, učenik 8.a razreda zasjaio je među svojom generacijom

*Okarakteriziraj se:

FIZIČKI: Paaa mnogo sam lep. :) Imam duge trepavice, crnu kosu, smeđe oči, viiiiisok saam.

ETIČKI: Paaa mislim da sam pošten, volim jednakost, više nego nepravdu, a što se tiče toga jesam li dobar ili loš... To bi o meni samo drugi mogli reći!

PSIHOLOŠKI: Recimo da sam stabilna osoba... De, ajd' gasi diktafon, ne znam više što reći!

SOCIJALNO: Društven, a što ja znam. xD

GOVORNO: Mogu bre da romski govorim, bre srpski iii 'vala bosanski, šal'm se. Hrvatski pričam, i engleski, i njemački, je l'.

*Ponosiš li se sobom?

Pa da ponosim se, svakako, trudio sam se... Pa dobro, onak, jea!

*Koja ti je najmrža roditeljska kazna?

Dva dana bez računala. :(

*Čemu daješ prioritet?

Definitivno novcu!

*Koliko dnevno potrošiš vremena na sebe, a koliko na školu?

15 sati na sebe, 2 na školu.

*Hoćeš se baviti politikom?

Pa mislim da bih bio dobar političar jer se volim svađat. A sad... ne znam.

*Kad imaš tremu?

Evo sad imam tremu. De, što ja pričam... Najveća trema mi je pred skupove!

*Tvoj tip cure?

Pa da je lijepa, ali ne u smislu sada da je lijepa a da ne mogu pričati s njom, već da bude lijepa i komunikativna.

*Kako izgleda tvoj idealan dan?

Spavati, biti na kompjuteru, zatim s prijateljima van i opet spavati.

*Imaš li uzore?

Pa da, više tipa što želim biti, npr. da mogu lako zaraditi i onda uživati u ostatku života, a ne se patiti i zarađivati za svaki dan.

*Ispričaj nam vic.

Kaže dida Ivici: *Sakrij se, ide učitelj, rekao si da danas ne možeš u školu!* Ivica će: *Sakrij se ti. Rekao sam da si umro!*

Laura Sekulić, 8.c

Mihina abeceda

Auto - sporedna stvar

Breskva - omiljeno voće

Cure - bit života

Čovjek - sam ja

Ćuk - ptica o kojoj nemam pojma

Dux - obožavam ih nositi

Đuka - moj ujak

Džem - Pojede se...

Elaboracija - pojasniti nešto, moram često

Fikcija - volim maštati

Grad Brod - moj rodni kraj

Heroj - netko tko se žrtvuje

Istina - najvažnija stvar

Jakost - potrebna za život

Kreativnost - mogućnost odbacivanja pravila i normi

Lakoća - Perje:)

Ljubav <3 - smisao života

Mihovil - Porijeklo hebrejsko - Quis ut Deus - Tko je kao Bog ?

Narod - Masa kojoj pripadam

Njoke - jedem

Ovisnost - prezirem

Put - moram naći svakako

Radost - obožavam biti sretan i optimističan

Sudbina - ne postoji, svatko je kovač svoje sreće

Težina - fizička veličina u fizici

Uspjeh - jedino uz trud

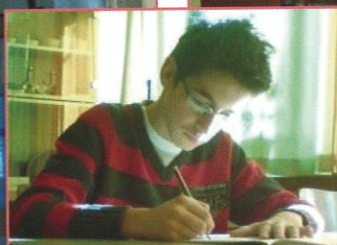
V elikost - kroz rad

Zabava - rješenje svih problema

Život - ono što se događa dok planiramo živjeti

Ozbiljnog ga ne znamo

S drugarima na odmoru

Pripremili: Mihovil Ilakovac, 8.a i
Antonio Varoščić, 8.e

Školske pločice

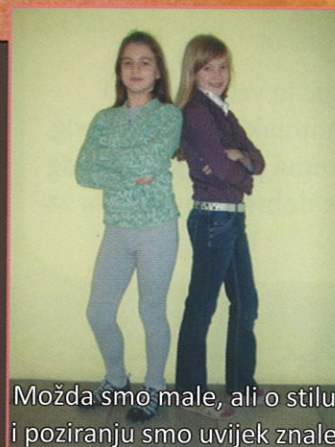
Fotografirali smo modno osviještene face koje koračaju našim školskim pločicama, a kultni fashion gurui Mihovil i Antonio samo za vas vrckavo komentiraju njihov styling

Uvijek u *kul* štihu ovi dječaci kuže *spiku*

Spiderman i Miki na majicama. Bit će učitelji kad odrastu

Možda smo male, ali o stilu i poziranju smo uvijek znale

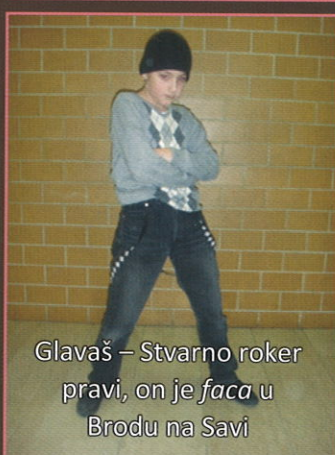
Ne nosimo monotone majice da ne bi učitelje uspavali

Od uha do uha smiješim se ja, znam da mi je dobra odjevna kombinacija

Gle, imam krila

Glavaš – Stvarno roker pravi, on je *face* u Brodu na Savi

Ljepotica prava kažemo vam mi, možd' je niska, al' se ne vidi

Benjamin – Umjetnička duša, nema šta, Benjo sve redom osvaja

Ljubičaste su mi stvari, što žmirim nitko ne mari

Dobro se odijevaju i znanjem po školi sijevaju

Čmelješević – Vjeran klasici kao da je povjesničar

Naš učo je elegantan i na terenskoj nastavi

Pazi, zebra! Bekavci znaju da u školi opreza treba

Pratim modu, dolazim u miru

Osmijeha ni ružičaste boje ovdje ne nedostaje

Učitelji kao super junaci

Tarzan - Velimir Kljajić

Nastavnik Kljajić je veoma sličan poznatom nam junaku Tarzanu zbog svoje ljubavi prema prirodi, ali i zbog svoje unutarnje dobrote i instinkta za dobrim.

Invisible Woman - Ankica Voletić

Dvije apstraktne duše. Marljive, s manjom dozom misterioznosti, obje zaslužuju pohvalu.

Ksenia ratnica - Marija Sučević

Nastavnica Sučević je slična Kseni ratnici po svojoj pravednosti i borbi za dobro. Također, imaju slične *lookove*.

Batman - Mirna Pajnić

Čovjekoliki šišmiš uvelike podsjeća na najdražu nam nastavnicu iz matematike, nastavnicu Pajnić, zbog svoje tajnovitosti. Izrazita ljubav prema crnoj boji je još jedna poveznica između ovo dvoje junaka.

Robin Hood - Nikola Novosel

Pravednost i poštenje – dvije najbolje osobine ova dva heroja. Što reći osim, svaka čast!

Flash - Marin Ratković

Sličnost između nastavnika Ratkovića i superjunaka Flasha bi trebala biti očita; odlična tjelesna građa, brzina i ljubav prema sportu.

Ben 10 - Davorin Anđić

Najveća poveznica između ova dva heroja je svakako njihov neizostavni odjevni predmet-sat. Iako sat velečasnog Anđića izgleda kao običan, vjerujemo da ima tajnu svrhu, sličnu svrsi sata lika iz crtića, Benu.

Storm - Ivana Bjelobrk

Ljubav prema električnoj struji koju dijele ove dvije junakinje je glavna poveznica između njih. Vjerujemo da bi se odlično slagale.

Dexter - Mirjana Štefanek

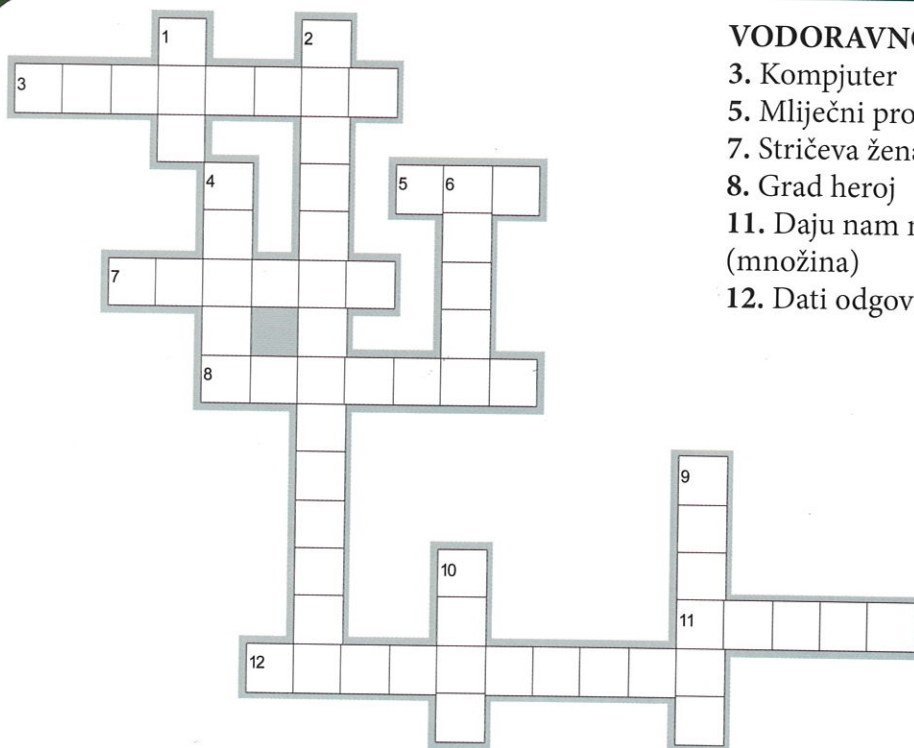

Ni ovdje ne treba puno priče! Ljubav za kemijom je obostrana i to je najbolja poveznica između ovo dvoje genijalaca.

Miss America - Nevenka Samac

Naš vodič kroz engleski jezik, Nevenka Samac, uvelike odgovara profilu Miss Americ; superjunakinja je i odlično umije govoriti engleski jezik.

VODORAVNO

3. Kompjuter
5. Mliječni proizvod
7. Stričeva žena
8. Grad heroj
11. Daju nam mlijeko (množina)
12. Dati odgovor

OKOMITO

1. Predak psa
2. Naš grad
4. Nije bolest
6. Mala ... plamen skriva
9. Mali vlak
10. Teče ispod savskog mosta

Iskra Galzina, 4.b

Izračunaj i ispuni križaljku. Svaku znamenku upiši u svoju kućicu.

	A	B	C	D
A	7			8
B		5	0	
C			0	

VODORAVNO:

- a. 3 puta veći broj od broja 2 656.
- b. 2 puta veću broj od broja 1 254.
- c. 2 puta veći broj od broja 4 204.

USPRAVNO:

- a. 8 puta veći broj od broja 91.
- b. 9 puta veći broj od broja 106.
- c. 6 puta veći broj od broja 100
- d. 8 puta veći broj od broja 111.

Nikolina Klem, 4.c

VICEVI

Mladi profesor biologije obraća se ravnateljici:

-Bih li sutra mogao izostati s posla?

Išao bih u kupnju sa ženom.

-Ne.

-Puno vam hvala.

Mjesečina. Dva mlada poljska miša drijemaju na stablu.

Odjednom iznad njih proleti šišmiš, a jedan će:

-I ja ću, kad odrastem, biti pilot.

Par engleskih krava izležava se na livadi.

-Što ti misliš o kravljem ludilu?

-Ništa ti to mene ne zanima. Ja sam helikopter.

Dva Marsovca slijeću na cestu. Prođu pokraj semafora.

Jedan reče:

-Vidiš, namignula mi je!

Mama plavuša veli kćeri plavuši:

-Ako nisi u krevetu do ponoći, dođi doma!

Što je gore od žirafe s upaljenim grlom?

Stonoga sa spuštenim stopalima.

Došao Mujo na odmor u Egipat.

Pliva on tako Nilom kad eto krokodila.

Mujo će: Nemoj Lacoste, majke ti!

Kaže tata: Sine, trebaš ići u školu. Zar želiš biti debil?

Ne. Ja ti, tata, nisam ambiciozan! odgovori sin.

Manifestacija Bodrimo naše, poštuјmo protivnike

Navijači najbolji, nogometaši srebrni

U Sportskoј dvorani Vijuš 9. prosinca 2010. g. odigravao se malonogometni turnir i mala škola navijanja pod nazivom *Bodrimo naše, poštuјmo protivnike*. Naši nogometaši odigrali su tri utakmice. U dvjema su pobijedili, zadnju izgubili.

Osvojili su srebro. Za najboljeg golmana je izabran naš Mateo Ćirić. U navijanju smo bili prvi, a dobili smo i nagradu za najbolju slogu. Naši su fantastično igrali, no sljedeći put bit ćemo još bolji.

Šima Nikolić, 5.c

Društvene i sportske igre u nižim razredima

Romobilijada, kuglanje, pravljenje snjegovića

U našoj školi za učenike od 1. do 4. razreda održavaju se razne društvene i sportske igre između

razreda. Natječemo se u društvenim igrama: memori;čovječe, ne ljuti se; država, grad, selo te u kuglanju,

romobilijadi, rolijadi, gađanju lopticama u cilj i u pravljenju snjegovića. Kakvo god natjecanje bilo i tko god pobijedio, uvijek

je prisutan sportski duh.

Ema Poljac, 4.b

Akrobatski rock'n'roll

Tigrice 10. na Europskom prvenstvu

Kada su na treningu, ne misle ni na kakve brige. To su dva sata uživanja u plesu i druženju. Dosada su bile na dva svjetska prvenstva, u Češkoj i Njemačkoj, a 2010. će pamtiti po Europskom prvenstvu u Austriji. Prošle su u polufinale i osvojile 10.

mjesto. Najbolje mjesto koje je ŠPK *Top dance* ostvario izvan Hrvatske u kategoriji Ženskih juniorskih formacija. Zato ne kukaju zbog češćih i napornijih treninga uoči natjecanja. Same ih žele kako bi bile što bolje.

Martina Jelavić, 8.c

Čvarak 21.3. - 20.4.

Škola: Lijenci? Da, to bi mogli biti vi! Vaša lijenost će vas skupo koštati. Često vam vaši ljubavni problemi smetaju i utječu na vas, vaše školske obveze i odnos s nastavnicima. Bolje se malo primirite. Možda biste se trebali okaniti Salvadora Dalija, sjesti i učiti.

Ljubav: Vi nemate pojma što je ljubav! Prestanite živjeti od online ljubavi jer one uživo ne postoje! Bolje se vi prihvatite knjige iz hrvatskog!

Kobasica 21.4. - 20.5.

Škola: Predlažemo vam da zaboravite Fejs i hladnjak. Ne kukajte kako su učitelji baš vas uzeli na pik.

Uхватite se knjige i utega da pomognete tijelu preživjeti nepravilno sjedenje tijekom dugotrajnoga učenja. Malo će vam matematika štekati, zato trk na instrukcije!

Ljubav: U inbox još zvan kutijom pristići će vam porukica od osobe koju dugo volite. Ne, to ne znači da vas voli. On/ona vas doživljavaju samo kao prijatelja/prijateljicu.

Krvavica 21.5. - 21.6.

Škola: Bolje vam je da konačno uzmete lektiru u ruke. Kad vas nastavnica iz hrvatskog počne rešetati, neće vam pomoći vodiči kroz lektiru. Prestanite improvizirati i izvlačiti se na svoj šarm.

Ljubav: Svakako prestanite koristiti kremu za lice. Toliko se masti da vam se ni rođeni u znaku kulena ne bi usudili prići. Dečki, što se vas tiče, počnite nositi

bijele uske majice, a vama curama ne bi nedostajalo malo maskare i sjajila. Tek onda je zajamčeno da ćete biti primijećeni.

Kulenova seka 22.6- 22.7.

Škola: Tvrdoglavost će vas koštati. Dobro je imati svoje mišljenje, al' vi pretjerujete u tome. To što ste uspjeli uvjeriti roditelje u vašu verziju priče, ne prolazi kod učitelja. Ne možete imati uvijek glavnu riječ u tinskom radu. Ostat ćete bez prijatelja.

Ljubav: Pokušajte se odlijepiti od prošlosti, zaboravite ga/ju. U ljubavi će vas i dalje tlačiti i iskorištavati. Previše ste emotivni i lakovjerni.

Kulen 23.7. - 23.8.

Škola: Ove godine ste malo preživahni! U vama se probudila želja da budete vođa. Pedagoginja će stoga biti osoba koju ćete često posjećivati tijekom ostatka školske godine.

Ljubav: Ovo je vaša godina! Susrest ćete srodnu dušu tako da nećete morati sami sebi čestitati Valentinovo.

Švargl 24.8. - 23.9.

Škola: Nadareni ste za prirodne predmete. Da biste imali odlične ocjene, poradite na neorganiziranosti. Kupite si mali planer, unesite svoje obveze i pridržavajte ih se.

Ljubav: Morate naučiti reći dečku/curi ne! Također nije dobro da petljate s više njih. Bolje da to sve preraste u prijateljstva dok druga strana ne shvati da ih samo zavljučite.

Čobanac 24.9.- 23.10.

Škola: Nemojte se nadati poklonjenim ocjenama. Ove godine to ne pali. Imate još pet mjeseci da poradite na ocjenama jer s jedinicama, dvojka i trojka moći ćete upisati tek narančastu gimnaziju.

Ljubav: Prekinite davati prioritet svojoj ljubavi. Premлади ste da već sada izaberete brak kao jedini cilj u životu.

Slanina 24.10. - 22.11.

Škola: Zar ne mislite da je vrijeme da se okanite meksičkih sapunica, ili turskih koje su sada in. Škola završava za pet mjeseci! Koji god razred bili, neće ni Ezel ni Onur šarmirati vaše učiteljice. To je moguće samo u takvim bajkama.

Ljubav: Prvo se sprijateljite s osobom koja vam se sviđa kako biste mogli uočiti njene mane ili vrline. Nemojte dozvoliti da vas netko prevari govoreći vam da vas voli.

Šunka 23.11. - 21.12.

Škola: Zadovoljni ste trojkom? Bilo bi divno kada bi učili barem pola od onog koliko budete vani. Izlasci će vas zabaviti, a o jednoj običnoj knjizi ovisi vaš cijeli budući život. Birajte!

Ljubav: Usmjerite tu ljubavnu strijelu prema vašoj ljubavi. Pronađite nešto lijepo i romantično te se tim koristite. Ako napravite dobar potez, možda vam uspije osvojiti vašu simpatiju.

Šokački ražnjić 22.12. - 20.1.

Škola: Svi vrte jednu te istu rečenicu: inteligentni ste, ali jako lijeni. Sve ćete razuvjeriti. Ove godine ste toliko motivirani da ćete učitelje obasipati člancima iz stručnih časopisa.

Ljubav: Upucavat će vam se mnogo osoba, ali nijedna neće biti dobra kao on/ona koju volite. Utjehu ćete pronaći u zalihama čipsa, kokica, čokolade...

Hladetina 21.1. - 19.2.

Škola: To što vam je prosjek 5,0 ne mora značiti da ne trebate imati društveni život. Pružite čokoladu prijateljima iz razreda, nasmiješite se i stanite na kraj svojoj sramežljivosti.

Ljubav: Dosta ste sramežljivi i tresete se od straha kad trebate prići voljenoj osobi. Ako mu/joj to ne želite otvoreno reći, pokušajte čavrljanjem na Facebooku. Kad se zbližite, neće vam odoljeti.

Šaran u rašljama 20.2. - 20.3.

Škola: Sve vam dobro ide, osim matematike i kemije. Tu ne plivate kao u Savi. Možda biste trebali potražiti pomoć prijatelja. Ako ni to ne pomogne, preostaju onda instrukcije.

Ljubav: Spustite se na zemlju! Mislite da ste glavni, da svatko želi biti s vama. To će vam se vratiti kad-tad. A znate onu- tko visoko leti, završi u rašljama.

Laura Sekulić i
Ana-Marija Tolić, 8.c

SASVIM LOŠ DAN

